

מנחה לערב שבת:

הודו ליהנה כי טוב. פי לעולם חסדו יאמרו גאולי יהנה. אשר גאלם מיד צר וימאצרות קבצם. ממזרח וממערב מצפון ומימם תעו במדבר בשימון דרך. עיר מושב לא מצאו רעבים גם צמאים. נפשם בהם תתעשף ויזעקו אל יהנה בצר להם. מצצוקותיהם יצילם ונדריכם בדרך ישרה. ללכת אל עיר מושב יודו ליהנה חסדו. ונפלאותיו לבני אדם: כי השביע נפש שקקה. ונפש רעבה מלא טוב: ישיבי חשך וצלמות. אסירי עני וברזל: כי המרו אמרי אל. ועצת עליון נאצו: ויכנע בעמל לבם. פשלו ואין עזר: ויזעקו אל יהנה בצר להם. ומצצוקותיהם יושיעם: יוציאם מחשך וצלמות. ומוסרותיהם ינתק: יודו ליהנה חסדו. ונפלאותיו לבני אדם: כי שבר דלתות נחשת. וברחי ברזל גדע: איוילים מדרך פשעם. ומעונותיהם יתענו: כל אכל תתעב נפשם. ונאיעו עד שיערי מות: ויזעקו אל יהנה בצר להם. ומצצוקותיהם יושיעם: ישלח דברו וירפאם. וימלט משחיתותם: יודו ליהנה חסדו. ונפלאותיו לבני אדם: ויזכחו זכחי תודה. ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים באניות. עושי מלאכה במים רבים: המה ראו מעשי יהנה. ונפלאותיו במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה. ותרום גליו: יעלו שמים ירדו תהומות. נפשם ברעה תתמוגג: יחוגו ויגעו כשכור. וכל חקמתם תתבלע: ויזעקו אל יהנה בצר להם. ומצצוקותיהם יוציאם: יקם סערה לדממה. ויחשו גליהם: וישמחו כי ישתקו. וינחם אל מחוז חפצם: יודו ליהנה חסדו. ונפלאותיו לבני אדם: ויורומהו בקהל עם. ובמושב זקנים יהללוהו: ישם נהרות לדבר. ומוצאי מים לצמאון: ארץ פרי למלחה. מרעת יושבי בה: ישם מדבר לאגם מים. וארץ ציה למצאי מים: ויושב שם רעבים. ויכונו עיר מושב: ויזרעו שדות וישעו כרמים. ויעשו פרי תבואה: ויזכרכם וירבו מאד. ובהקמתם לא ימעיט: וימעטו וישחו. מעצר רעה ויגון: שפך בוז על נדיבים. ויתעם בתהו לא דרך: וישגב אביון מעוני. וישם כצאן משפחות: יראו ישרים וישמחו. וכל עולה קפצה פיה: מי חכם וישמר אלה. ויתבוננו חסדי יהנה: ידיר נפש אב הרחמן. משוך עבדך אל רצונך. רויץ עבדך כמו איל. וישתחנה אל מול הדרך. יערב לו ידידותיך מנופת צוף וכל טעם: הודור נאה זיו העולם. נפשי חולת אהבתך. אנה אל נא רפא נא לה. בהראות לה נועם ונוך. אז תחזק ותתקפא. והיתה לה שמחת עולם: נתיק יהמו נא חמך. וחוסה נא על בן אהובך. פי זה פמה נכסוף נכספתי לראות בתפארת עזך. אלה חמדה לבי. וחוסה נא ואל תתעלם: הגלה נא ופרוס חביבי עלי את ספת שלומך. תאיר ארץ מכבודך. נגילה ונשמחה בך. מהר אהוב בך. בא מועד וחננו פימי עולם:

פתח אליהו:

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבון. אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין. לית מחשבא תפיסא בך כלל:

אנת הוא דאפיקת עשר תקונין וקרינן להון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין. סתימין דלא אתגלן ועלמין דאתגלן. ובהון אתפיסאת מבני נשא. ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון. ובגין דאנת מלגאו כל מאן דאפריש חד מחבריה מאלין עשר ספירן אתחשב לה כאלו אפריש בך:

ואלין עשר ספירן. אנון אזלין בסדרן. חד אריך וחד קציר וחד בינוני. ואנת הוא דאנהיג לון. ולית מאן דאנהיג לך לא לעלא ולא לתתא ולא מפל סטרא:

לבושין תקינת לון דמניהו פרחין נשמתי לבני נשא. וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופין לגבי לבושין דמכסן עליהון ואתקריאו בתקונא דא. חסד דרועא מינא. גבורה דרועא שמאלא. תפארת גופא. נצח והוד תרין שוקין. ויסוד סיומא דגופא אות ברית קדש. מלכות פה תורה שבעל פה קרינן לה. חכמה מוחא איהו מחשבה מלגאו. בינה לבא ובה הלב מבין. ועל אלין תרין פתיב הנסתרות ליהנה אל הינו. כתר עליון איהו כתר מלכות. ועלה אתמר מגיד מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דתפילין (נ"א קרקפתא דלא מנח תפילין) מלגאו איהו שם מ"ה (יוד ה"א וא"ו ה"א) דאיהו ארז צצילות. ואיהו שקיו דאילנא בדרועוי וענפוי. כמא דאשקי לאילנא ואתרבי בההוא שקיו:

רבון העולמים אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי לאילנא בההוא נביעו. וההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא. וכך לית דמיון ולית דיוקנא מפל מה דלגאו ולבר:

ויבראת שמיא נארעא ואפיקת מנהון שמשא וסיחרא וכוכביא ומזליא, ובארעא אילנין ודשאין ונגתא דעדן ועשבין וחינן ובעירין ועופין ונונין ובני נשא לאשתמודעא בהון עלאין נאין ויתנהגון בהון עלאין נתמאין נאין אשתמודעאן עלאי מתפאי ולית דיבע בך כלל. ובר מנך לית יחודא (ס"א יחידא) בעלאי ותמאי. ואנת אשתמודע עילת על כולא וארון על כלא. וכל ספירא אית לה שם דייעא ובהון אתקריאו מלאכיא. ואנת לית לך שם דייעא דאנת הוא ממלא כל שמיהן ואנת הוא שלימו דכלהו:

וכד אנת חסתלק מהון אשתארו כלהו שמיהן כגופא בלא נשמתא. אנת הוא חפים ולא בחכמה דייעא. אנת הוא מבין ולא בכינה דייעא. לית לך אתר דייעא. אלא לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני נשא. ולאחזאה לון איך מתנהג עלמא בדינא וברחמי. דאת צדק ומשפט כפום עובדיהון דבני נשא:

דין איהו גבורה. משפט עמודא דאמצעייתא. צדק מלכותא קדישא. מאנני צדק תרין סמכי קשוט. הין צדק אות ברית קודש. כ' לא לאחזאה איך מתנהג עלמא. אבל לאו דאית לך צדק דייעא דאיהו דין. ולא משפט דייעא דאיהו רחמי. ולא מפל אלין מדות כלל:

ברוך יהנה לעולם אמן ואמן:

סדר קבלת שבת:

אין אומרים לכו נרננה ביום טוב שחל בשבת ולא בשבת חול המועד רק מתחילין לומר מזמור לדוד:

לכו נרננה ליהנה. נריעה לצור ישענו:

נקדמה פניו בתודה. בזמרות נריע לו:

פי אל גדול יהנה. ומלך גדול על כל אלהים:

אשר בידו מחקרי ארץ. ותועפות הרים לו:

אשר לו הים והוא עשהו. ויבשת ידיו יצרו:

באו ושתחנה ונכרעה. נברכה לפני יהנה עשנו:

פי הוא אל הינו. ונאנחנו עם מרעיתו וצאן ידו. היום אם בקלו תשמעו:

אל תקשו לבבכם כמריבה. כיום מסה במדבר:

אשר נסוני אבותיכם. בקחוני גם ראו פעלי:

ארבעים שנה אקוט בדור. נאמר עם תעי לבב הם. והם לא ידעו דרכי:

אשר נשבעתי באפי. אם יבאון אל מנוחתי:

שירו ליהנה שיר חדש. שירו ליהנה כל הארץ :
שירו ליהנה ברכו שמו. בשרו מיום ליום ישועתו :
ספרו בגוים כבודו. בכל העמים נפלאותיו :
כי גדול יהנה ומהלל מאד. נורא הוא על כל אלהים :
כי כל אלהי העמים אילים. יהנה שמים עשה :
הוד והדר לפניו. עז ותפארת במקדשו :
הבו ליהנה משפחות עמים. הבו ליהנה כבוד נעז :
הבו ליהנה כבוד שמו. שאו מנחה ובואו לחצרותיו :
השתחוו ליהנה בהדרת קדש. חילו מפניו כל הארץ :
אמרו בגוים יהנה מלך. אף תכון תבל כל תמוט. דין עמים במישרים :
ישמחו השמים ותגל הארץ. ירעם הם ומלאו :
יעלז שדי וכל אשר בו. אז ירננו כל עצי יער :
לפני יהנה כי בא כי בא לשפט הארץ. ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו :
יהנה מלך תגל הארץ. ישמחו איים רבים :
ענן וערפל סביביו. צדק ומשפט מכון פסאו :
אש לפניו תלך. ותלהט סביב צריו :
האירו ברכיו תבל. ראתה ותחל הארץ :
הרים פדונג נמסו מלפני יהנה. מלפני אדון כל הארץ :
הגידו השמים צדקו. וראו כל העמים כבודו :
יבשו כל עבדי פסל המתהללים באילים. השתחוו לו כל אלהים :
שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה. למען משפטיך יהנה :
כי אתה יהנה עליון על כל הארץ. מאד נעלית על כל אלהים :
אחבי יהנה שנאו רע. שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים :
אור זרע לצדיק. ולישרי לב שמחה :
שמחו צדיקים ביהנה. והודו לזכר קדשו :
מזמור. שירו ליהנה שיר חדש כי נפלאות עשה. הושיעה לו ימינו וירוע קדשו :
הודיע יהנה ישועתו. לעיני הגוים גלה צדקתו :
זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל. ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו :
הריעו ליהנה כל הארץ. פצחו ורננו וזמרו :
זמרו ליהנה בכבוד. בכבוד וקול זמרה :
בחצצרות וקול שופר. הריעו לפני המלך יהנה :
ירעם הם ומלאו. תבל וישיבי בה :
נהרות ימחאו כף. יחד הרים ירננו :
לפני יהנה כי בא לשפט הארץ. ישפט תבל בצדק ועמים במישרים :
יהנה מלך ירגזו עמים. ישב פרוכים תנוט הארץ :
יהנה בציון גדול. נרם הוא על כל העמים :
יודו שמך גדול ונורא. קדוש הוא :
ועז מלך משפט אהב. אתה כוננת מישרים. משפט וצדקה ביצקב אתה עשית :
רוממו יהנה אלהינו והשתחוו להדם רגליו. קדוש הוא :
משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו. קראים אל יהנה והוא יענם :
בעמוד ענן ידבר אליהם. שמרו עדותי נח נתן למו :
יהנה אלהינו אתה עניתם. אל נשא היית להם. ונקם על עלילותם :
רוממו יהנה אלהינו והשתחוו להר קדשו. כי קדוש יהנה אלהינו :
באו ונצא לקראת פלה. לקראת שבת מלכתא לתקל תפוחין קדישין :
מזמור לזמור הבו ליהנה בני אלים :
הבו ליהנה כבוד נעז :
הבו ליהנה כבוד שמו. השתחוו ליהנה בהדרת קדש :
קול יהנה על המים. אל הכבוד הרעים יהנה על מים רבים :
קול יהנה בכח :
קול יהנה בהדר :
קול יהנה שבר ארזים. וישבר יהנה את ארזי הלכנון :
וירקידם כמו עגל. לכנון ושריון כמו בן ראמים :
קול יהנה חצב להבות אש :
קול יהנה יחיל מדבר. יחיל יהנה מדבר קדש :
קול יהנה יחולל אילות. ויחשף יערות, ובהיכלו, כלו אמר כבוד :
יהנה למבול ישב וישב יהנה מלך לעולם :
יהנה עז לעמו יתן יהנה ברכך את עמו בשלום :
אנא. בכח גדלת מינך. תתיר צרוכה :
קבל רנת עמך. שגבנו טהרנו נורא :
נא גבור. דורשי יחודך. כבבת שמרם :
ברכם טהרם. רחמי צדקתך. תמיד גמלם :

חסין קדוש. ברוב טובך. נהל עֲדָתְךָ :
 יחיד גָּאָה. לְעַמְּךָ פָּנָה. זוכרי קִדְשֶׁךָ :
 שְׁוַעֲתֵנוּ קָבַל. וְשִׁמְעָה צַעֲקֹתֵנוּ. יודע תִּעֲלָמוֹת :
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד :
 לְכֹה דוּדֵי לְקִרְאָת פְּלָה. פְּנֵי שִׁבְתָּ נְקַבְּלָה. לכה דודי :
 שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוּר אֶחָד. הַשְּׁמִיעֵנוּ אֶל הַמַּיְחָד. יְהִי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתַהֲלָה. לכה דודי :
 לְקִרְאָת שִׁבְתָּ לָּכֹה וְנִלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֵאשׁ מִקְדָּם נְסוּכָה. סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה. לכה דודי :
 מְקַדֵּשׁ מְלַךְ עִיר מְלוּכָה. קוֹמֵי צָאי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה. רַב לָךְ שִׁבְתָּ בְּעֵמֶק הַבְּכָא. וְהוּא יַחְמוֹל עֲלֶיךָ חֲמָלָה. לכה דודי :
 הַתְּנַעֲרֵי מִעַפְרֵי קוֹמֵי. לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַּפְאֶרֶתְךָ עִמִּי. עַל יַד בֶּן יִשִׁי בֵּית הַלְחָמִי. קְרָבָה אֶל נַפְשִׁי גְאָלָה. לכה דודי :
 הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי. כִּי בָא אֶרְוַךְ קוֹמֵי אֹרֵי. עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁירֵי דְּבַרֵּי. כְּבוֹד יְהִי עֲלֶיךָ נִגְלָה. לכה דודי :
 לֹא תִבוֹשִׁי וְלֹא תִפְלִמִי. מַה תִּשְׁתַּחֲוֶי וּמַה תְּהַמִּי. בְּךָ יַחֲסוּ עַנְיֵי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תְּלָה. לכה דודי :
 וְהִי לְמִשְׁפָּה שְׂאֶסְיָךְ. וְרַחֲקוּ פֶל מִבְּלַעֲיָךְ. יִשִׁישׁ עֲלֶיךָ אֶל הַיַּיִן. כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל פְּלָה. לכה דודי :
 יִמִּין וְשִׁמְאֵל תְּפָרֹצֵי. וְאֶת יְהוָה תַּעֲרִיצֵי. עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצֵי. וְנִשְׁמַחָה וְנִגְלִילָה. לכה דודי :
 בּוֹאֵי בְּשׁוֹלֵם עֲטֻרָת בְּעִלָּה. גַּם בְּשִׁמְחָה וּבְצִהֲלָה. תוֹךְ אָמוּנֵי עַם סְגֻלָּה. בּוֹאֵי כְלָה. בּוֹאֵי כְלָה. בּוֹאֵי כְלָה שִׁבְתָּ מְלִפְתָּא :
 לְכֹה דוּדֵי לְקִרְאָת פְּלָה. פְּנֵי שִׁבְתָּ נְקַבְּלָה :
 מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת :
 טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה. וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ :
 לְהַגִּיד בְּבוֹקֵר חֲסִדְךָ. וְאֲמוּנַתְךָ בְּלֵילוֹת :
 עֲלֵי עֲשׂוֹר וְעֲלֵי נֶבֶל. עֲלֵי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר :
 כִּי שִׁמְחַתְנֵי יְהוָה בְּפַעֲלְךָ. בְּמַעֲשֵׂי יַדֶּיךָ אֲרָנָן :
 מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה. מֵאֵד עַמְּקוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ :
 אִישׁ בַּעַר לֹא יִדְעֵ. וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת :
 בְּפִרְחֵי רָשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׁב. וְיִצְיִצּוּ כָּל פְּעֲלֵי אָנָן. לְהַשְׁמַדְם עַדִּי עַד :
 וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יְהוָה :
 כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְהוָה. כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֹאבְדוּ. יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעֲלֵי אָנָן :
 וְתִרְם כְּרָאִים קֶרְנֵי. בְּלִיתִי בְּשִׁמְךָ רַעֲנָן :
 וְתִבְטַט עֵינֵי בְּשׁוּרֵי בְּקַמִּים עֲלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנֵי :
 צַדִּיק כְּתָמֵר יִפְרַח. כְּאֶרְוֵ בְּלִבּוֹן יִשְׁגָּה :
 שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה. בְּחֻצְרוֹת אֶל הַיַּיִן יִפְרִיחוּ :
 עוֹד יְנוּבוּן בְּשִׁיבָה. דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יְהִיוּ :
 לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְהוָה. צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ :
 יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוּת לְבָשׁ. לְבָשׁ יְהוָה עַל הַתְּאָזָר. אֵף תִּכּוֹן תִּבְּל בַּל תִּמוּט :
 נְכוּן כִּסְאֶךָ מֵאָז. מַעוֹלָם אֵתָה :
 נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה. נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָנָם :
 מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם. אֲדִיר בְּמְרוֹם יְהוָה :
 עַד תֵּיךְ נֶאֱמַנּוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ נִאֲנָה קִדְשׁ. יְהוָה לֹאֲרַךְ מַיִם :
 תַּגְּבִיל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמָה כְּבָא. אֲמֵן :
 בְּעֻלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתָהּ וְיִמְלִיךָ מְלָכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְזִמְנֵי קָרִיב. וְאֲמַרו אָמֵן :
 יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבַרְךָ לְעֹלָם וְלְעֻלְמֵי עָלְמָיָא :
 יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַוּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמָה דְּקִדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא. בְּרִיךְ הוּא. לְעֻלְמָא וְלְעֻלְמֵי עָלְמָיָא :
 מִפְּלֵ מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְיִשְׁרִיתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֻלְמָא. וְאֲמַרו אָמֵן :
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאֲמַרו אָמֵן :
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם (בְּעַשְׂיִת שְׁלוֹם) בְּמְרוֹמֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרו אָמֵן :
 (א) בְּמָה מְדַלִּיקִין וּבְמָה אֵין מְדַלִּיקִין. אֵין מְדַלִּיקִין לֹא בְלָכֶשׁ. וְלֹא בַח סוּן, וְלֹא בְכֻלְךָ, וְלֹא בְּפַתִּילַת הַאֵידֵן, וְלֹא בְּפַתִּילַת הַמַּדְבָּר, וְלֹא בִירוּקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם. לֹא בְזַפְתָּ, וְלֹא בְשֻׁעֹנָה, וְלֹא בְשִׁמְן קִיק, וְלֹא בְשִׁמְן שֶׁרְפָה, וְלֹא בְאַלְיָה, וְלֹא בְחֻלְבֵי. נַחוּם הַמַּדְי אֹמֵר, מְדַלִּיקִין בְּחֻלְבֵי מְבַשֵּׁל. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, אֶחָד מְבַשֵּׁל וְאֶחָד שְׂאֵינּוּ מְבַשֵּׁל אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ :
 (ב) אֵין מְדַלִּיקִין בְּשִׁמְן שֶׁרְפָה בְיוֹם טוֹב. רַבֵּי יִשְׁמַעֵאל אֹמֵר, אֵין מְדַלִּיקִין בְּעַטְרָן, מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת. וְחֻכְמִים מִתִּירִין בְּכָל הַשָּׁמַיִם, בְּשִׁמְן שְׁמַשְׁמִין, בְּשִׁמְן אַגוּזִים, בְּשִׁמְן צָנוֹנוֹת, בְּשִׁמְן דְּגִים, בְּשִׁמְן פְּקוּעוֹת, בְּעַטְרָן וּבְנִפְטָא. רַבֵּי טַרְפוּן אֹמֵר, אֵין מְדַלִּיקִין אֶלָּא בְשִׁמְן זַיִת בְּלֻבֵד :
 (ג) כָּל הַיּוֹצֵא מִן הַעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ אֶלָּא פִשְׁתָּן. וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הַעֵץ אֵינוֹ מְטַמֵּא טַמְאָתָא אֶלָּא פִשְׁתָּן. פְּתִילַת הַבְּגָד שֶׁקָּפְלָה וְלֹא הִכְתִּיבָהּ, רַבֵּי אֶלְיָעָזָר אֹמֵר, טַמְאָה, וְאֵין מְדַלִּיקִין בָּהּ. רַבֵּי עֲקִיבָא אֹמֵר, טְהוֹרָה, וּמְדַלִּיקִין בָּהּ :
 (ד) לֹא יִקָּב אָדָם שֶׁפָּרְתָהּ שֶׁל בִּיצָה וְיִמְלָאָהּ שִׁמְן וְיִתְנַגַּה עַל פִּי הַגֵּר בְּשִׁבִיל שְׂתֵהָא מְנַטְפָת, אֶפְלוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס. וְרַבֵּי יְהוּדָה מִתִּיר. אֲבָל אִם חִבְרָה הַיּוֹצֵר מִתְחַלָּה, מִתִּיר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלֵי אֶחָד. לֹא יִמְלָא אָדָם קַעֲרָה שֶׁל שִׁמְן וְיִתְנַגַּה בְּצִד הַגֵּר וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ, בְּשִׁבִיל שְׂתֵהָא שׂוֹאֲבָת. וְרַבֵּי יְהוּדָה מִתִּיר :
 (ה) הַמְכַבֵּה אֶת הַגֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְתִירָא מִפְּנֵי גוֹיִם, מִפְּנֵי לְסַטִּים, מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה, נֹאם בְּשִׁבִיל הַחוּלָה שְׁיִישׁן, פְּטוּר. כְּחָס עַל הַגֵּר, כְּחָס עַל הַשָּׁמֶן, כְּחָס עַל הַפְּתִילָה, חַיִּב. וְרַבֵּי יוֹסִי פּוֹטֵר בְּכֻלְךָן חוּץ מִן הַפְּתִילָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֵׂה פְחָם :
 (ו) עַל שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת נְשִׁים מֵתוֹת בְּשַׁעַת לְדַתָּן, עַל שְׂאֵינָן זְהִירוֹת בְּנֵדָה וּבְחֻלָּה וּבְהִדְלָקַת הַגֵּר :
 (ז) שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לֹמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֲרַב שִׁבְתָּ עִם חֲשָׁכָה. עֲשֵׂרְתֵם. עֲרַבְתֵם. הַדְּלִיקוּ אֶת הַגֵּר. סִפַּק חֲשָׁכָה אֵין חֲשָׁכָה, אֵין מַעֲשָׂרִין אֶת הַנְּדָאֵי, וְאֵין מְטַבִּילִין אֶת הַכְּלָיִם, וְאֵין מְדַלִּיקִין אֶת הַגְּרוֹת, אֲבָל מַעֲשָׂרִין אֶת הַדְּמָאֵי, וּמַעֲרַבִּין, וְטוֹמְנִין אֶת הַחֲמִין :
 תְּנָיָא, אָמַר רַבֵּי חֲנִינְיָא :
 חִיב אָדָם לְמַשְׁמֵשׁ בְּגִדָיו עֲרַב שִׁבְתָּ עִם חֲשָׁכָה, שְׁמָא יִשְׁכַּח וְיִצֵּא. אָמַר רַב יוֹסֵף :

הלכתא רבתיא לשבתא :
אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שגאמר. וכל בניך למודי יהנה ורב שלום בניך. אל תקרי בניך.
אלא בוניך :
שלום רב לאהבי תורתך. ואין למו מכשול :
יהי שלום בחילך. שלנה בארמנותיך :
למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך :
למען בית יהנה אל הינו אבקשה טוב לך :
יהנה עז לעמו תן. יהנה יברך את עמו בשלום :

ערבית לשבת
חזן :
ברכו את יהנה המברך :
קהל וחזן :
ברוך יהנה המברך לעולם ועד :
ברוך אתה יהנה אלהינו מלך העולם. אשר בדרך מעריב ערבים. ברחמיה פותח שערים. ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים.
ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו. בורא יום וליילה. גולל אור מפני השך וחשך מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה.
ומבדיל בין יום ובין לילה. יהנה צבאות שמו :
אל חי וקיים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד :
ברוך אתה יהנה. המעריב ערבים :
אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצוות חקים ומשפטים אותנו למדת. על כן יהנה אלהינו בשכבנו ובקוימנו נשיח ברחמיך.
ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד :
כי הם חיינו וארך מינו ובהם נהגה יומם וליילה :
ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים. ברוך אתה יהנה. אוהב עמו ישראל :
יחיד אומר :

אל מלך נאמן :
שמע ישראל. יהנה אלהינו. יהנה אחד :
בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
ואהבת את יהנה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך :
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום. על לבבך :
ושננתם לבניך ודברתם בם. בשבתך בבייתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקוימך :
וקשרתם לאות על ירך. והיו לטופת בין עיניך :
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי. אשר אנכי מצוה אתכם היום. לאהבה את יהנה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם :
ונתתי מטר ארצכם בעתו. יורה ומלקוש. ואספת דגנך ותירשך ויצהרך :
ונתתי עשב בשדך לבהמתך. ואכלת ושבעת :
השמרו לכם פן יפתה לבבכם. וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם :
וחרה אף יהנה בכם. ועצר את השמים ולא יהיה מטר. והאדמה לא תתן את יבולה. ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה. אשר יהנה נתן
לכם :

ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם. וקשרתם אותם לאות על ירך. והיו לטופת בין עיניכם :
ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם. בשבתך בבייתך. ובלכתך בדרך. ובשכבך ובקוימך :
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהנה לאבותיכם לתת להם. כימי השמים על הארץ :
ויאמר יהנה אל משה לאמר :
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם. ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם. ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת :
והיה לכם לציצת. וראיתם אתו. וזכרתם את כל מצות יהנה ונעשיתם אתם. ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. אשר אתם זנים
אחריהם :
למען תזכרו ונעשיתם את כל מצותי. והייתם קדשים לאלהיכם :
אני יהנה אל היכם. אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים. להיות לכם לאלהים. אני יהנה אל היכם :
אמת :

החזן חוזר ואומר :
יהנה אלהיכם אמת :
ואמונה כל זאת וקיים עלינו. כי הוא יהנה אלהינו ואין זולתו. ונאנחנו ישראל עמו :
הפודנו מיד מלכים. מלכנו הגואלנו מפח כל הערצים. האל הנפרע לנו מצרינו. והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו :
העושה גדולות עד אין חקר. נסים ונפלאות עד אין מספר. השם נפשונו בחיים. ולא נתן לנו רגלנו :
המדריכנו על במות אויבינו. וירם רגלנו על כל שונאינו :
העושה לנו נסים ונקמה בפרעה. אותות ומופתים באדמת בני חם. המכה בעבדתו כל בכורי מצרים. ויצא את עמו ישראל מתוך
לחרות עולם :
המעביר בניו בין גזרי ים סוף. את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע. וראו בניו גבורתו. שבחו והודו לשמו :
ומלכותו ברוצח קבלו עליהם. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה. ואמרו כלם :
מי כמכה באלים יהנה. מי כמכה נאדר בקדש. נורא תהלות עשה פלא :
מלכותך ראו בניך. בוקע ים לפני משה. זה אלי ענו. ואמרו :

יהוה ימלך לעולם ועד :

ונאמר. כי פדה יהוה את יעקב. וגאלו מיד חזק ממנו :

ברוך אתה יהוה. גאל ישראל :

השפיענו יהוה אל הינו לשלום. והעמידנו מלכנו לחיים ופרוש עלינו ספת שלומך. ותקננו בעצה טובה מלפניך. והושיענו מהרה למען שמך. והגן בעדנו :

והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון. והסר שטן מלפנינו ומאחרינו. ובצל כנפיך תסתירנו. כי אל שומרנו ומצילנו אתה. כי אל מלך חנון ורחום אתה :

ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם :

ופרוש עלינו ספת שלומך. ברוך אתה יהוה הפורש ספת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים :

לשבת :

ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת לדרתם ברית עולם :

ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם. כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ. וביום השביעי שבת וינפש :

ח"ק :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה בתיכון ובימיכון ויחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן :

יהא שמה רבא מברך לעולם ולעלמי עלמא :

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא. בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושיכתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן :

יזהר לכוין בתפלתו. ובפרט בברכה הראשונה שאם לא כוון לא יצא :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל. וזכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה :

בש"ת זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענך אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן :

ברוך אתה יהוה. מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע :

בקיץ - מוריד השל :

מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממת ומחיה ומצמיח ויושיע :

בש"ת מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים :

ונאמן אתה להחיות מתים :

ברוך אתה יהוה מחיה המתים :

אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל יום והללוך סלה :

ברוך אתה יהוה האל הקדוש :

אתה קדש את יום השביעי לשמך. תכלית מעשה שמים נאריך. וברכתו מפל הימים. וקדשתו מפל הזמנים. וכן פתוב בתורתך :

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם :

ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מפל מלאכתו אשר עשה :

ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו. כי בו שבת מפל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג. עם מקדשי שביעי. פלם ישבעו ויתענגו מטובך. ובשביעי רציית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת. וזכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו. רצה במנוחתנו. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. וניוחו בה פל ישראל מקדשי שמך :

ברוך אתה יהוה. מקדש השבת :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולהתפלתם. והשב את העבודה לזכיר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל ברכון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים :

ברוך אתה יהוה. המתזיר שכינתו לציון :

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו. מגן ישענו אתה הוא לדור ודור :

נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסין שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ופקר וצדקים :

הטוב פי לא כלו רחמיך. והמרחם פי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך :

ועל פלם ותברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד :

וכל חיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו וצדקתנו סלה. ברוך אתה יהוה. הטוב שמך ולך נאה להודות :

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך ארון לכל השלום טוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את פל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברב עז ושלום :

ברוך אתה יהוה. המברך את עמו ישראל בשלום :

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגואלי :

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדיבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ובמצותיך תהדף נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם :

עשה למען שמך. עשה למען מינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. למען יחלצון ידידיך הושיעה מינך וענני :

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגואלי :

עשה שלום במרומיו. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן:
יהי רצון מלפניך יהוה אל הינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך:
ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:
וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים קדמוניות:
הש"ן והקהל אומרים ויכלו ואח"כ אומר הש"ן ברכה מעין שבע:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
ויכל אל הים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:
ויבדך אל הים את יום השביעי ויקדש אתו. כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אל הים לעשות:
חזן - ברוך אתה יהוה אל הינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון. קונה
שמים וארץ:

קהל - מגן אבות בדכרו. מחיה מתים במאמרו האל (בש"ת המלך) הקדוש שאין פמוהו המניח לעמו ביום שבת קדשו כי כם רצה
להניח להם. לפניו נעבוד ביראה ופחד. ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות. אל ההודאות ארון השלום. מקדש השבת ומבדך
שביעי. ומניח בקדשה לעם מדשני עונג. זכר למעשה בראשית:

חזן - אל הינו ואלהי אבותינו. רצה במנוחתנו. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמתנו בישועתך. וטהר לבנו
לעבדך באמת. והנחילנו יהוה אל הינו באהבה ובכבוד שבת קדשך. וניחונו בה כל ישראל מקדשי שמך:
ברוך אתה יהוה מקדש השבת:
הש"ן אומר קדיש שלם:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן:
בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן:
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת לעלא לעלא
מכל) מן כל ברקתא ושירתא תשבחתא ונחמתיא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן:

עושה שלום (בעשי"ת השלום) במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
עלינו לשבח לארון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו פהם
וגורלנו ככל המונם. שהם משפתחיים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע:

ואנחנו כורעים ומשפתחיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים
ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אל הינו. אין עוד. אמת מלכנו. אפס זולתו. פתוב בתורתו:
וידעת היום והשבת אל לבבך. פי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

על פן נקוה לך יהוה אל הינו לראות מהרה בתפארת עזך. להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים פרות ופרתון. לתקן עולם במלכות שדי.
וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל בריך. תשבע כל לשון. לפניך יהוה
אל הינו יכרעו ויפלו. ולקבד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא
ולעולמי עד תמלך כבוד. פתוב בתורתך:

יהוה ימלך לעולם ועד:

ונאמר:

יהיה יהוה למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא:

עצו עצה ותפיר. דברו דבר ולא יקום. כי עמנו אל:

ועד זקנה אני הוא. ועד שיבה אני אסבל. אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:

(ספירת העומר תמצא לעיל אחר תפלת ערבית לחול):

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן:

בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן:
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא. בריך הוא:

לעלא (בעשי"ת לעלא לעלא מכל) מן כל ברקתא ושירתא תשבחתא ונחמתיא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן:

עושה שלום (בעשי"ת השלום) במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ארון עולם אשר מלך. בטחם כל יציר נברא:

לעת נעשה בחפצו כל. אזי מלך שמו נקרא:

ואחרי פכלות הכל. לבדו ימלך נורא:

והוא קיה והוא הנה. והוא יהיה בתפארה:

והוא אחד ואין שני. להמשיל לו להחביקה:

כלי ראשית בלי תכלית. ולו העז והמשרה:

והוא אלי נחי גואלי. וצור חבלי בעת צרה:

והוא נסי ומנוס לי. מנת כוסי ביום אקרא:

בידו אפקיד רוחי. בעת אישן נאעירה:

ועם רוחי גופתי. יהנה לי ולא אירא:

סדר ספירת העומר:

שכח לספור סופר ביום למחר בלי ברכה, שכח גם אז לספור בלילות הבאים בלי ברכה ושוב שאחר יוציא אותו בברכה:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצוות עשה של ספירת העומר. כמו שכתוב בתורה. וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה. שבע שבתות תמימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום. והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: ויהי נועם אדני אל ה'ינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו: ברוך אתה יהוה אל ה'ינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר: כ"ו אייר:

היום אחד וארבעים יום שהם חמשה שבועות וששה ימים, לעומר:
ר אלהים קדשתך יסוד שביסוד:
הרחמן. הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה במהרה בימינו. אמן סלה:
למנצח בנגינות מזמור שיר:
אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:
לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך:
יודוך עמים אל ה'ים יודוך עמים כלם:
ישמחו וירננו לאמים פי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה:
יודוך עמים אל ה'ים יודוך עמים כלם:
ארץ נתנה יבולה יברכנו אל ה'ים אל ה'ינו:
יברכנו אל ה'ים וייראו אותו כל אפסי ארץ:
אנא בלח. גדלת ימינך. תתיר צרורה:
אב"ג ית"ץ:
קבל רנת עמך. שגבנו טהרנו נורא:
קר"ע שט"ן:
נא גבור. דורשי יחידך. ככבת שמרם:
נג"ד יכ"ש:
ברכם טהרם. רחמם. צדקתך תמיד גמלם:
בט"ר צת"ג:
חסין קדוש. ברוב טובך. נהל צדקתך:
חק"ב טנ"ע:
יחיד גאה. לעמך פנה. זוכרי קדשתך:
יג"ל פז"ק:
שועתנו קבל. ושמע צעקתנו. יודע תעלומות:
שק"ו צי"ת:

בלחש - ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
רבנו של עולם. אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי לטהרנו מקלפותינו ומטומאותינו. כמו שכתבת בתורתך. וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום. כדי שישתהרו נפשות עמך ישראל מזהמתם:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אל ה'ינו ואלהי אבותינו שבזכות ספירת העומר שספרתי היום יתקן מה שפגמתי בספיכה (השייך לאותו הלילה). ואשה ואתקדש בקדשה של מעלה. ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות ולתקן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם. ולטהרנו ולקדשנו בקדשתך העליונה. אמן סלה:
תפלת שחרית:

אדון עולם אשר מלך. בטחם כל יציר נברא: לעת נעשה בחפצו כל. אזי מלך שמו נקרא: נאחרי ככלות הכל. לבדו ימלך נורא: והוא הקיף והוא הנה. והוא יקנה בתפארה: והוא אחד ואין שני. להמשיך לו להחבירה בלי ראשית בלי תכלית. ולו העז והמשכה: והוא אלי וחי גואלי. וצור חבלי בעת צרה: והוא נסי ומנוס לי. מנת כוסי ביום אקרא: בידו אפקיד רוחי. בעת אישן ואעירכה: נעם רוחי גותי. יהנה לי ולא אירא: יגדל אל ה'ים חי וישתבח. נמצא ואין עת אל מציאותו. אחד ואין יחיד פיהודו, נעלם וגם אין סוף לאחדותו. אין לו דמות הגוף ואינו גוף, לא נערך אליו קדשתו. קדמון לכל דבר אשר נברא, ראשון ואין ראשית לראשיתו. הנו אדון עולם לכל נוצר, יורה גדלתו ומלכותו. שפע נבואתו נתנו, אל אנשי סגלתו ותפארתו. לא קם בישראל כמשה עוד, נביא ומביט את תמונתו. תורת אמת נתן לעמו אל, על יד נביאו נאמן ביתו. לא יחליף האל ולא ימיר דתו, לעולמים לזולתו. צופה יודע סתרינו, מביט לסוף דבר בקדמתו. גומל לאיש חסד כמפעלו, נותן לרשע רע פרשתו. ישלח לקץ הימין משיחנו, לפדות מחפי קץ ישועתו. מתים יתיה אל ברב חסדו, ברוך עדי עד שם תהלתו:
ברכות השחר:

ברוך אתה יהוה אל ה'ינו מלך העולם. אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה:
ברוך אתה יהוה אל ה'ינו מלך העולם. שלא עשני גוי:
ברוך אתה יהוה אל ה'ינו מלך העולם. שלא עשני עבד:
ברוך אתה יהוה אל ה'ינו מלך העולם. שלא עשני אשה:
(לנקה ברוך אתה יהוה אל ה'ינו מלך העולם. שעשני כרצוני):
ברוך אתה יהוה אל ה'ינו מלך העולם. פוקח עורים:
ברוך אתה יהוה אל ה'ינו מלך העולם. מלביש ערמים:
ברוך אתה יהוה אל ה'ינו מלך העולם. מתיר אסורים:
ברוך אתה יהוה אל ה'ינו מלך העולם. זוקף פופים:
ברוך אתה יהוה אל ה'ינו מלך העולם. רוקע הארץ על המים:
ברוך אתה יהוה אל ה'ינו מלך העולם. שעשה לי כל צרכי:
ברוך אתה יהוה אל ה'ינו מלך העולם. המכין מצעדי גבר:
ברוך אתה יהוה אל ה'ינו מלך העולם. אוזר ישראל בגבורה:

ברוך אתה יהוה אל הינו מלך העולם. עוטר ישראל בתפארה:

ברוך אתה יהוה אל הינו מלך העולם. הנותן ליעף כח:

ברוך אתה יהוה אל הינו מלך העולם. המעביר שנה מעיני ותנומה מעפעפי:

ויהי רצון מלפניך יהוה אל הינו ואלהי אבותינו שתרגילנו בתורתך. ונדבקנו במצותיך. ואל תביאנו לא ליהי חטא. ולא ליהי עברה ועון. ולא ליהי נסיון. ולא ליהי בזיון. ואל תשלט בנו יצר הרע. והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע. ונדבקנו ביצר הטוב ובמעשים טובים. וכך את יצרנו להשתעבד לך. ותננו היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו. ותגמלנו חסדים טובים:

ברוך אתה יהוה הגומל חסדים טובים לעמו ישראל:

יהי רצון מלפניך יהוה אל הינו ואלהי אבותי שתצילני היום ובכל יום מעיני פנים ומעזות פנים. מאדם רע. ומחבר רע. ומשכן רע. ומפגע רע. ומשטן המשחית. מדיו קשה ומבצל דין קשה. בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית:

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני:

ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו

ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך:

וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים:

ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחוק:

ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחנה ונשיבה אליכם:

ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו:

ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה הששה לעלה:

ויאמר אברהם אל היים יראה לו הששה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:

ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערף את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מועל לעצים:

וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו:

ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני:

ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה פי עתה ידעתי פי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך

את יחידך ממני:

וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:

ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה:

ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים:

ויאמר בי ושבועתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך:

כי ברוך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אביו:

והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקולי:

וישב אברהם אל נערו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

התעוררות:

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ומודה על האמת ודובר אמת בלבבו וישכם ויאמר:

רבון כל העולמים לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך פי על רחמיך הרבים. מה אנחנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקנו מה ישענו מה כחנו מה גבורתנו. מה נאמר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים פאין לפניך ואנשי השם פלא היו

וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל כי רב מעשיהם תהו וימי חיהם הכל לפניך. ומותר האדם מן הבהמה אין פי הכל הכל:

אבל אנחנו עמך בני בריתך. בני אברהם אהבך שנשבעת לו בהר המוריה. זרע יצחק יחידו. שנעקד על גבי המזבח. עדת יעקב בנך בכורך. שמהביתך שאהבת אותו ומשמחתך ששמחת בו. קראת את שמו ישראל וישרון:

לפיכך אנחנו חייבים להודות לך ולשבחך ולפארך ולברך ולקדש ולתת שבח והודיה לשמך:

אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה רשתנו:

אשרינו שאנחנו משפיעים ומעריבים ערב וברך ואומרים פעמים בכל יום:

שמע ישראל יהוה אל הינו יהוה אחד:

בלחש - ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:

והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך:

ושננתם לבניך ודברתם בסבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:

וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך:

וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

אתה הוא עד שלא נברא העולם אתה הוא משונברא העולם. אתה הוא בעולם הזה ואתה הוא לעולם הבא:

קדש את שמך על מקדישי שמך וקדש את שמך בעולמך. ובישועתך תרים ותגביה קרננו:

ברוך אתה יהוה. המקדש את שמו ברבים:

אתה הוא יהוה אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים. אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין אלהים:

קבץ קנין מארבע כנפות הארץ. זכירו וידעו כל באי עולם כי אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ:

אתה עשית את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בסו ומי בכל מעשי ידך בעליונים או בתחתונים שייאמר לך מה תעשה אבינו שבשמים עשה עמנו חסד בעבור שמך הגדול שנברא עלינו. וקום לנו יהוה אלהינו מה שפתוב בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם. פי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ. בשובי

את שבותיכם לעיניכם. אמר יהוה:

סדר הקרבנות:

וידבר יהוה אל משה לאמר:

ועשית פיור נחשת וכנו נחשת לרחצה. ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח. ונתת שמה מים:

בְּרַכּוֹם, טְהוֹרִים, רַחֲמִים, צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמֵלִים :

חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּךְ טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ :

יְחִיד גֹּאֵה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ :

שׁוֹעֲתֵנו קִבֵּל וְשִׁמְעֵ צַעֲקוֹתֵנו יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

לְשַׁבַּת - וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים, וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ :

עֲלֵת שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ, עַל עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה :

אֵיזוֹהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים. קִדְשֵׁי קִדְשִׁים שִׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן. פֶּר וְשִׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים שִׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שַׁרְת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טְעוֹן הַזֵּיהָ עַל בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַפְּקָת. שְׁנֵי הַדָּם הֵיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם לֹא נִתַּן לֹא עֹכֵב :

פָּרִים הַנִּשְׁרָפִים וְשִׁעִירִים הַנִּשְׁרָפִים. שִׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שַׁרְת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טְעוֹן הַזֵּיהָ עַל הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַפְּקָת. שְׁנֵי הַדָּם הֵיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן. אִם לֹא נִתַּן לֹא עֹכֵב. אֵלּוּ נִאֱלוּ נִשְׁרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן :

חַטָּאת הַצְּבוּר וְהַיְחִיד. אֵלּוּ הֵן חַטָּאת הַצְּבוּר. שְׁעִירֵי רֵאשִׁי קִדְשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שִׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שַׁרְת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טְעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת. כִּיצַד. עֲלָה בַּכֹּבֵשׁ וּפְנָה לְסוּבָב וּבֹא לוֹ לְקַרְן דְּרוּמִית מִזְרְחִית. מִזְרְחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מְעַרְבִית. מְעַרְבִית דְּרוּמִית. שְׁנֵי הַדָּם הֵיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד דְּרוּמִי. וְנִאֲכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים. לְזֹכְרֵי כֹהֵנָה. בְּכָל מֵאֲכָל. לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת :

הַעוֹלָה קִדְשֵׁי קִדְשִׁים. שִׁחִיטָתָהּ בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָהּ בְּכָלִי שַׁרְת בְּצִפּוֹן. וְדָמָהּ טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְטְעוֹנָהּ הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לְאִשִּׁים :

זְבָחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאִשְׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אִשְׁמוֹת. אִשֶׁם גְּזוּלוֹת. אִשֶׁם מְעִילוֹת. אִשֶׁם שְׁפָחָה תְּרוּפָה. אִשֶׁם נְזִיר. אִשֶׁם מְצַרַע. אִשֶׁם תְּלוּי. שִׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שַׁרְת בְּצִפּוֹן. וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנִאֲכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים. לְזֹכְרֵי כֹהֵנָה. בְּכָל מֵאֲכָל. לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת :

הַתּוֹדָה וְאֵיל נְזִירֵי קִדְשִׁים קְלִים. שִׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה. וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנִאֲכָלִין בְּכָל הָעִיר. לְכָל אָדָם. בְּכָל מֵאֲכָל. לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת :

הַמּוֹרֵם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם. אֵלּוּ אֵלּוּ שֶׁהַמּוֹרֵם נִאֲכָל לְפָנֵיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם :

שְׁלָמִים קִדְשִׁים קְלִים. שִׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה. וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנִאֲכָלִין בְּכָל הָעִיר. לְכָל אָדָם. בְּכָל מֵאֲכָל. לְשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אַחַד :

הַמּוֹרֵם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם. אֵלּוּ אֵלּוּ שֶׁהַמּוֹרֵם נִאֲכָל לְפָנֵיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם :

הַבְּכוֹר וְהַמְעַשֵּׂר וְהַפֶּסַח קִדְשִׁים קְלִים. שִׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה. וְדָמָן טְעוֹן מִתְּנָה אַחַת. וּבִלְבָד שִׁיתָן כְּגַד הַיְסוּד. שְׁנֵה בִּאֲכִילָתוֹן. הַבְּכוֹר נִאֲכָל לְפָנֵיהֶם. וְהַמְעַשֵּׂר לְכָל אָדָם. וְנִאֲכָלִין בְּכָל הָעִיר. בְּכָל מֵאֲכָל. לְשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אַחַד :

הַפֶּסַח אֵינּוּ נִאֲכָל אֵלּוּ בְּלַיְלָה. וְאֵינּוּ נִאֲכָל אֵלּוּ עַד חֲצוֹת. וְאֵינּוּ נִאֲכָל אֵלּוּ לְמַנְיָיו. וְאֵינּוּ נִאֲכָל אֵלּוּ צָלִי :

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר. בְּשִׁלֵּשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת :

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר. בְּשִׁלֵּשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת :

(א) מִקֵּל וְחֶמֶר. (ב) וּמִגְזֵרָה שְׁנָה. (ג) מִבְּנִין אֵב מִכְּתוּב אַחַד. וּמִבְּנִין אֵב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. (ד) מִכָּלִל וּפְרֻט. (ה) וּמִפְּרֻט וּכְלָל. (ו) כָּלִל וּפְרֻט וּכְלָל. אִי אַתָּה דָן אֵלּוּ עֵצִים הַפְּרֻט. (ז) מִכָּלִל שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפָרֻט. וּמִפְּרֻט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכָלִל. (ח) כָּל דָּבָר שֶׁהֵיָה בְּכָלִל וְיִצָּא מִן הַכָּלִל לְלֵמֵד. לֹא לְלֵמֵד עַל עֲצָמוֹ יִצָּא. אֵלּוּ לְלֵמֵד עַל הַכָּלִל כְּלוֹ יִצָּא. (ט) כָּל דָּבָר שֶׁהֵיָה בְּכָלִל וְיִצָּא לְטְעוֹן טְעוֹן אַחַד שֶׁהוּא כְּעֶנְיָנוֹ. יִצָּא לְהַחֲמִיר. (י) כָּל דָּבָר שֶׁהֵיָה בְּכָלִל וְיִצָּא לְטְעוֹן טְעוֹן אַחַד שֶׁלֹּא כְּעֶנְיָנוֹ. יִצָּא לְהַחֲמִיר. (יא) כָּל דָּבָר שֶׁהֵיָה בְּכָלִל וְיִצָּא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ. אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לְכָלִל עַד שִׁחֲזַרְנוֹ הַכְּתוּב לְכָלִל בְּפִרוּשׁ. (יב) דָּבָר הַלֵּמֵד מִעֶנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלֵּמֵד מִסּוּפּוֹ. (יג) וְכֵן (ג"א וְכֵאן) שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת זֶה. עַד שִׁבּוֹא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיִכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ :

וְשֵׁם נְעַבְדְּךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת :

קִדִּישׁ דְּרַבְּנָן :

יְתַגַּדל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אֲמֵן :

יְתַגַּדל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אֲמֵן :

בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב. וְאֲמַרו אָמֵן :

יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא :

יְתַבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֵּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא מִן כָּל (בַּעֲשִׂי"ת לְעֵלְא לְעֵלְא מִכָּל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא וְשִׁבְחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאֲמִיכוֹן בְּעֵלְמָא. וְאֲמַרו אָמֵן :

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן. וְעַל תְּלַמְדֵיהוֹן וְעַל כָּל תְּלַמְדֵיהֵי תְלַמְדֵיהוֹן. וְעַל כָּל מָאן דְּעָסְקִין בְּאוֹרֵיָתָא. דִּי בִּאתְרָא קִדְשָׁא הֲדִין וְדִי בְּכָל אֲתַר וְאֲתַר. יְהִי וְיִהְיֶה וְיִלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חַנּוּא וְחַסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוּנִין וְיוֹסֵפִין וְיִחִי וְיִפְרֻקְנָא מִן קַדְשֵׁי אֲבוֹהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא וְאֲרַעָא וְאֲמַרו אָמֵן :

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאֲמַרו אָמֵן :

עוֹשֵׂה שְׁלוֹם (בַּעֲשִׂי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה בְּרַחֲמָיו שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרו אָמֵן :

מְזוּמֵר שִׁיר חֲנַנְתָּ הַבַּיִת לְדָוִד :

אֲרוֹמַמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי. וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִיבֵי לִי :

יְהוָה אֱלֹהֵי. שׁוֹעֲתֵי אֱלִיךָ וְתִרְפָּאֵנִי :

יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי. חַיִּיתִנִּי מִיַּרְדֵי בּוֹר :

וְזָמְרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו. וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךָ קִדְשׁוֹ :

כִּי הֲגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרַצּוֹנוֹ. בְּעָרְבֵי יְלִין כִּכִּי וְלִבְקָר רַנָּה :

וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוּי. בַּל אָמוּט לְעוֹלָם :

כִּי הֲגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרַצּוֹנוֹ. בְּעָרְבֵי יְלִין כִּכִּי וְלִבְקָר רַנָּה :

וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוּי. בַּל אָמוּט לְעוֹלָם :

יְהוָה בְּרַצּוֹנְךָ הִעֲמַדְתָּהּ לְהַרְרִי עָז. הַסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ חַיִּיתִי נִבְהָל :

אֱלִיךָ יְהוָה אֲקַרָא וְאֵל אֲדַנִּי אֲתַחֲנֵן :

מה בצע בדמי ברכתי אל שחת. היודך עפר היגיד אמתך :
שמע יהנה וחנוני יהנה היה עזר לי :
הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה :
למען זמריך כבוד ולא ידם. יהנה אל הי לעולם אודך :
קדיש יתום :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן :
בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, נאמרו אמן :
יהא שמה רבא מברך לעלם וילעלמי עלמאי :
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא. בריך הוא :
לעלא (בעשי"ת לעלא לעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. נאמרו אמן :
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל. נאמרו אמן :
עושה שלום (בעשי"ת השלום) במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל נאמרו אמן :

מזמור שיר חננת הבית לדוד :
ארוממן יהנה כי דליתני. ולא שמחת איבי לי :
יהנה אל הי. שונעתי אליך ותרפאני :
יהנה העלית מן שאול נפשי. חיייתי מירדי בור :
זמרו ליהנה חסידיו. והודו לזכר קדשו :
כי רגע באפו חיים ברצונו. בערב ילין בכי ולבקר רנה :
ואני אמרתי בשלוי. בל אמוט לעולם :
יהנה ברצונך העמדתה להררי עז. הסתרת פניך הייתי נבהל :
אליך יהנה אקרא ואל אדני אתחנן :
מה בצע בדמי ברכתי אל שחת. היודך עפר היגיד אמתך :
שמע יהנה וחנוני יהנה היה עזר לי :
הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה :
למען זמריך כבוד ולא ידם. יהנה אל הי לעולם אודך :
האבלים אומרים קדיש :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן :
בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, נאמרו אמן :
יהא שמה רבא מברך לעלם וילעלמי עלמאי :
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא. בריך הוא :
לעלא (בעשי"ת לעלא לעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. נאמרו אמן :
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל. נאמרו אמן :
עושה שלום (בעשי"ת השלום) במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל נאמרו אמן :

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך עושה בראשית. ברוך אומר ועושה. ברוך גוזר ומקיים. ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הבריות. ברוך משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד וקיים לנצח. ברוך פודה ומציל. ברוך שמו :
ברוך אתה יהנה אלהינו מלך העולם. האל, האב הרחמן המהלל בפי עמו. משבח ומפאר בלשון חסידיו ובעבדיו. ובשירי דוד עבדך. נהללך יהנה אלהינו בשבחות ובזמרות. ונגדלך ונשבחך ונפאריך, ונזכיר שמך מלפניו אלהינו. יחיד חי העולמים. מלך משבח ומפאר עדי עד שמו הגדול :

ברוך אתה יהנה מלך מהלל בתשבחות :
הודו ליהנה קראו בשמו. הודיעו בעמים עלילותיו :
שירו לו זמרו לו. שיחו בכל נפלאותיו :
התהללו בשם קדשו. ישמח לב מבקשי יהנה :
דרשו יהנה ועזו. בקשו פניו תמיד :
זכרו נפלאותיו אשר עשה. מפתיו ומשפטי פיהו :
זרע ישראל עבדו. בני יעקב בחיכיו :
הוא יהנה אלהינו. בכל הארץ משפטיו :
זכרו לעולם בריתו. דבר צנה לאלף דור :
אשר פרת את אברהם. ושבועתו ליצחק :
ויעמידה לייעקב לחק. לישראל ברית עולם :
לאמר. לך אתן ארץ כנען. חבל נחלתכם :
בהיותכם מתי מספר. כמעט וגרים בה :
ויתהלכו מגוי אל גוי. וממלכה אל עם אחר :
לא הניח לאיש לעשקם. ויזכח עליהם מלכים :
אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו :
שירו ליהנה כל הארץ. בשרו מיום אל יום ושועתו :
ספרו בגוים את כבודו. בכל העמים נפלאותיו :
כי גדול יהנה ומהלל מאד. ונורא הוא על כל אלהים :
כי כל אל הי העמים אלילים (כאן צריך להפסיק) ויהנה שמים עשה :
הוד והדר לפניו. עז וחדנה במקומו :
הבו ליהנה משפחות עמים. הבו ליהנה כבוד ועז :
הבו ליהנה כבוד שמו. שאו מנחה ובראו לפניו. השתחוו ליהנה בהדרת קדש :

חילו מלפניו כל הארץ. אף תכון תבל כל תמוט :
ישמחו השמים ותגל הארץ. ויאמרו בגוים יהנה מלך :
ירעם הים ומלאו. יעלץ השדה וכל אשר בו :
אז ירננו עצי היער מלפני יהוה. כי בא לשפוט את הארץ :
הודו ליהוה. כי טוב. כי לעולם חסדו :
ואמרו. הושיענו אלהי ישענו. וקבצנו והצילנו מן הגוים. להדות לשם קדשך. להשתבח בתהלתך :
ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה :
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו. קדוש הוא :
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו. כי קדוש יהוה אלהינו :
והוא רחום וכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו :
אפה יהוה לא תכלא רחמיך ממני. חסדך ואמתך תמיד יצרוני :
זכור רחמיך יהוה. וחסדך. כי מעולם המה :
תנו עז לאלהים על ישראל גאנתו. ועזו בשחקים :
נורא אלהים ממקדשיך. אל ישראל. הוא נותן עז ותעצמות לעם. ברוך אלהים :
אל נקמות יהוה. אל נקמות הופיע :
הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים :
ליהוה הישועה. על עמך ברכתך סלה :
יהוה צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה :
יהוה צבאות. אשרי אדם בטח בך :
יהוה. הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו :
הושיעה את עמך וברך את נחלתך. וירעם ונשאם עד העולם :
נפשנו חפתה ליהוה. עזרנו ומגננו הוא :
כי בו ישמח לבנו. כי בשם קדשו בטחנו :
יהי חסדך יהוה עלינו. כאשר יחלנו לך :
הראנו יהוה חסדך. וישעך תתן לנו :
קומה עזרתה לנו. ופדנו למען חסדך :
אנכי יהוה אל הים המעלה מארץ מצרים. הרחב פיך ואמלאהו :
אשרי העם שפכה לו. אשרי העם שיהוה אלהיו :
ואני בחסדך בטחתי. יגל לבי בישועתך. אשרה ליה נה פי גמל עלי :
למנצח מזמור לדוד :
השמים מספרים כבוד אל. ומעשה ידיו מגיד הרקיע :
יום ליום יביע אמר. ולילה ללילה יתנה דעת :
אין אמר ואין דברים. בלי נשמע קולם :
בכל הארץ יצא קנם. ובקצה תבל מליהם. לשמש שם אהל בהם :
והוא פתחן יצא מחפתו. ישיש כגבור לרוץ ארח :
מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם. ואין נסתר מחמתו :
תורת יהוה תמימה משיבת נפש. ערות יהוה נאמנה מחכימת פתי :
פקודי יהוה ישרים משמחי לב. מצות יהוה ברה מאירת עינים :
יראת יהוה טהורה עומדת לעד. משפטי יהוה אמת צדקו יחדו :
הנחמדים מזקה ומפז רב. ומתוקים מדבש ונפת צופים :
גם עבדך נזהר בהם. בשמרם עקב רב :
שגיאות מי בין מסתרות נקני :
גם מזדים חשך עבדך. אל ימשלו בי אז איתם. ונקיתי מפשע רב :
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי. לפניך יהוה צורי וגאלי :
לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך. ויגרשוהו ויגלך :
אברכה את יהוה בכל עת. תמיד תהלתו בפי :
ביהוה תתהלל נפשי. ישמעו ענוים וישמחו :
גדלו ליהוה אתי. ונרוממה שמו יחדו :
דברשתי את יהוה וענני. ומפל מגורתי הצילני :
הביטו אליו ונהרו. ופניהם אל יחפרו :
זה עני קרא ויהוה שמע. ומפל צרותיו הושיעו :
חונה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם :
טעמו וראו כי טוב יהוה. אשרי הגבר יחסה בו :
ראו את יהוה קדושו. כי אין מחסור ליראיו :
כפירים רשו ורעבו. ודורשי יהוה לא יחסרו כל טוב :
לכו בנים שמעו לי. יראת יהוה אלמדכם :
מי האיש החפץ חיים. אהב מים לראות טוב :
נצור לשונך מרע. ושפתיך מדבר מרמה :
סור מרע ונעשה טוב. בקש שלום ורחמי :
עיני יהוה אל צדיקים. ואזינו אל שועתם :
פני יהוה בעושי רע. להכרית מארץ זכרם :

צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמַע. וּמִכָּל צָרוֹתֵם הִצִּילֵם :
קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבָּרֵי לֵב. נְאֻת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ :
רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק. וּמִכָּל־יִצְיָלוּ יְהוָה :
שֹׁמֵר כָּל עֲצֻמוֹתָיו. אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה :
תַּמּוֹתת רָשָׁע רָעָה. וְשֹׁנְאֵי צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ :
פּוֹדֶה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדָּיו. וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ :
תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים. אֲדַנִּי מַעֲוֹן אַתָּה הֵייתָ לָנוּ. בְּדוֹר נָדָר :
בְּטָרֶם הָרִים יְלָדוּ וַתְּחַלְּלֵם אֶרֶץ וַתְּבַלְּ. וּמַעֲוֹלֵם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל :
תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד דַּכָּא. וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם :
כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כַּיּוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר. וְאִשְׁמוּרָה בְּלִילָה :
זְרַמְתָּם שָׁנָה יְהִיו. בְּבִקְרַת פְּחָצִיר יִחַלֶּף :
בְּבִקְרַת יִצִּיץ וַחֲלָף. לְעָרֹב יְמוֹלֵל וְיִבֵּשׁ :
כִּי כְּלִינוּ בְּאֶפְסָךָ. וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ :
שִׁתָּה עֲוֹנוֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ. עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיךָ :
כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ. כְּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגֶּה :
יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׂבָעִים שָׁנָה. וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה. וְרַהֲבָם עָמַל נְאֻן. כִּי גֹז חִישׁ וְנִעְפָּה :
מִי יוֹדַע עַד אֶפְסָךָ. וּכְיִרְאָתְךָ עֲבַרְתָּךְ :
לְמַנּוֹת יְמֵינוּ בֶּן הַדָּעַ. וְנִבְיֵא לְכַב חֲכָמָה :
שׁוֹבָה יְהוָה עַד מְתִי. וְהִנָּחֵם עַל עַבְדֶּיךָ :
שְׂבָעֵנוּ בְּבִקְרַת חֲסִדְךָ. וְיִנְרַנְּנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ :
שְׁמַחְנוּ כִּימֹת עֲנִיתָנוּ. שְׁנוֹת רֵאִינוּ רָעָה :
יִרְאָה אֵל עַבְדֶּיךָ פְּעֻלָּךְ. וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם :
וַיְהִי נֵעַם אֲדַנִּי אֵל הֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ :
יִשָּׁב בְּסִתְרֵי עֲלִיוֹן. בְּצַל שִׁדֵי יִתְלוֹן :
אִמֵּר לַיהוָה מַחְסֵי וּמַצּוֹדֹתַי. אֵלֵהִי אֲבִטַח בּוֹ :
כִּי הוּא יִצְיָלֵךְ מִפַּח יְקוֹשׁ. מִדְּבַר הַוּוֹת :
בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּךְ לְךָ. וַתַּחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה. צַנְחָה וְסוֹחַרָה אֲמַתּוֹ :
לֹא תִירָא מִפַּחַד לְיִלָּה. מַחֲזִץ יַעוֹף יוֹמָם :
מִדְּבַר בְּאֶפְסָךְ יִחַלֶּךְ. מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים :
יִפֹּל מִצִּדְךָ אֵלֶיךָ וּרְבִיבָה מִימִינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ :
רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט. וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים תִּרְאָה :
כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי. עֲלִיוֹן שְׁמַת מְעוֹנֶךָ :
לֹא תִאֲנָה אֵלֶיךָ רָעָה. וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ :
כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְנֶה לְךָ. לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ :
עַל כַּפִּים יִשְׂאוּיֶךָ. פֶּן תִּגּוֹף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ :
עַל שַׁחַל נִפְתָּן תִּדְרוֹךְ. תִּרְמוֹס כְּפִיר וַתִּגִּין :
כִּי בִי חָשַׁק וְאֶפְלָטָהוּ. אֲשַׁנְּבָהוּ כִּי יִדַע שָׁמַי :
יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ. עֲמוֹ אֲנִכִי בְּצָרָה. אַחֲלִצְהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ :
אֲנִי יְמִים אֲשׁוּבִיעָהוּ. וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :
אֲנִי יְמִים אֲשׁוּבִיעָהוּ. וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :
הִלְלוּיָהּ. הִלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה. הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה :
שְׁעוֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה. בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ :
הִלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהוָה. זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נִעִים :
כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה. יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ :
כִּי אֲנִי יִדְעָתִי כִּי גְדוֹל יְהוָה. וְאֲדַנִּינוּ מִכָּל אֱלֹהִים :
כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה. בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרֶץ בִּימֵים וְכָל תְּהוֹמוֹת :
מַעֲלָה נְשֹׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ. בְּרִקְקִים לְמִטָּר עָשָׂה. מוֹצֵא רוּחַ מְאוֹצְרוֹתָיו :
שִׁהֲפָה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה :
שָׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם. בְּפִרְעֹה וּבְכָל עַבְדָּיו :
שִׁהֲפָה גּוֹיִם רַבִּים. וְהִרְגַּ מְלָכִים עֲצוּמִים :
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן. וְלִכְלֵל מִמְּלָכוֹת כְּנָעַן :
וַיִּנְתֵּן אֶרֶצָם נַחֲלָה. נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲמוֹ :
יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם. יְהוָה זְכָרְךָ לְדוֹר נָדָר :
כִּי דִין יְהוָה עֲמוֹ. וְעַל עַבְדָּיו יִתְנַחֵם :
עֲצַבֵי הַגּוֹיִם כְּסֹף וְזָהַב. מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם :
פֶּה לְהֵם וְלֹא יִדְבְּרוּ. עֵינַיִם לְהֵם וְלֹא יִרְאוּ :
אֲזֵנַיִם לְהֵם וְלֹא יִשְׁמְעוּ. אֶף אֵינִי יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם :
כְּמוֹתֵם יְהִיו עֲשִׂיהֶם. כָּל אֲשֶׁר בִּטַח בְּהֵם :
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָכּוֹ אֶת יְהוָה. בֵּית אֲהֲרֹן בְּרָכּוֹ אֶת יְהוָה :
בֵּית הַלְוִי בְּרָכּוֹ אֶת יְהוָה. יִרְאֵי יְהוָה בְּרָכּוֹ אֶת יְהוָה :
בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן. שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם. הִלְלוּיָהּ :

הודו ליהנה כי טוב פי לעולם חסדו :
הודו לאלהי האלהים פי לעולם חסדו :
הודו לאדני האדנים פי לעולם חסדו :
לעשה נפלאות גדולות לבדו פי לעולם חסדו :
לעשה השמים בתבונה פי לעולם חסדו :
לרוקע הארץ על המים פי לעולם חסדו :
לעשה אורים גדלים פי לעולם חסדו :
את השמש לממשלת ביום פי לעולם חסדו :
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה פי לעולם חסדו :
למפה מצרים בכוריהם פי לעולם חסדו :
ויצא ישראל מתוכם פי לעולם חסדו :
ביד חזקה ובחזק נטויה פי לעולם חסדו :
לגזר ים סוף לגזרים פי לעולם חסדו :
והעביר ישראל בתוכו פי לעולם חסדו :
ונער פרעה וחילו בים סוף פי לעולם חסדו :
למוליך עמו במדבר פי לעולם חסדו :
למפה מלכים גדלים פי לעולם חסדו :
ויהרג מלכים אדירים פי לעולם חסדו :
לסיחון מלך האמרי פי לעולם חסדו :
וילעוג מלך הבשן פי לעולם חסדו :
ונתן ארצם לנחלה פי לעולם חסדו :
נחלה לישראל עבדו פי לעולם חסדו :
שבשפלנו זכר לנו פי לעולם חסדו :
ויפרקנו מצרינו פי לעולם חסדו :
נותן לחם לכל בשר פי לעולם חסדו :
הודו לאל השמים פי לעולם חסדו :
רננו צדיקים ביהנה. לישרים נאנה תהלה :
הודו ליהנה בכבוד. בנבל עשור זמרו לו :
שירו לו שיר חדש. היטיבו נגן בתרועה :
כי ישר דבר יהנה. וכל מעשהו באמונה :
אהב צדקה ומשפט. חסד יהנה מלאה הארץ :
בדבר יהנה שמים נעשו. וברוח פיו כל צבאם :
כנס כנף מי הים. נתן באוצרות תהומות :
ייראו מיהנה כל הארץ. ממנו יגורו כל ישרי תבל :
כי הוא אמר ויהי. הוא צנה ויעמד :
יהנה הפיר עצת גוים. הניא מחשבות עמים :
עצת יהנה לעולם תעמד. מחשבות לבו לדר דר :
אשרי הגוי אשר יהנה אל הו. העם בחר לנחלה לו :
משמים הביט יהנה. ראה את כל בני האדם :
מפכון שבתו השגיח אל כל ישרי הארץ :
היוצר יחד לבם. המבין אל כל מעשיהם :
אין המלך נושע ברב חיל. גבור לא ינצל ברב כח :
שקר הסוס לתשועה. וברב חילו לא ימלט :
הנה עין יהנה אל יראיו. למיחלים לחסדו :
להציל ממות נפשות. ולחיותם ברעב :
נפשנו חפתה ליהנה. עזרנו ומגננו הוא :
כי בו ישמח לבנו. פי בשם קדשו בטחנו :
יהי חסדך יהנה עלינו. כאשר יחלנו לך :
מזמור שיר ליום השבת :
טוב להודות ליהנה. ולזמר לשמך עליון :
להגיד בבוקר חסדך. נאמונתך בלילות :
עלי עשור ועלי נבל. עלי הגיון בכבוד :
פי שמחתני יהנה בפעלך. במעשי דיך אכנן :
מה גדלו מעשיך יהנה. מאד עמקו מחשבותיך :
איש בער לא ידע. וכסיל לא בין את זאת :
בפרח רשעים כמו עשב. ויצאו כל פעלי און. להשמידם עדי עד :
ואתה מרום לעולם יהנה :
פי הנה אביך יהנה. פי הנה אביך יאבדו. יתפרדו כל פעלי און :
ותרם כראים קרני. בלתי בשמן רענן :
ותבט עיני בשורקי. בקמים עלי מהעים תשמענה אזני :
צדיק בתמר יפרח. כארו בלבנון ישגה :

שתולים בבית יהנה. בחצרות אלהינו יפריחו:
עוד ינובון בשיבה. דשנים ורעננים יהיו:
להגיד פי ישר יהנה. צורי ולא עולתה בו:
יהנה מלך גאות לבש. לבש יהנה עז התאזר. אף תכון תכל כל תמוט:
נכון כסאך מאז. מעולם אתה:
נשאו נהרות יהנה. נשאו נהרות קולם. ישאו נהרות דככים:
מקלות מים רבים אדירים משברי ים. אדיר פמרום יהנה:
עדותיך נאמנו מאד. לביהך נאנה קדש. יהנה לארך ימים:
יהי כבוד יהנה לעולם. ישמח יהנה במעשיו:
יהי שם יהנה מברך. מעתה ועד עולם:
ממזרח שמש עד מבואו. מהלל שם יהנה:
רם על כל גוים יהנה. על השמים כבודו:
יהנה שמך לעולם. יהנה זכרך לדור נדור:
יהנה בשמים הכין פסאו. ומלכותו בכל משלה:
ישמחו השמים ותגל הארץ. ויאמרו בגוים יהנה מלך:
יהנה מלך. יהנה מלך. יהנה ימלך לעולם ועד:
יהנה מלך עולם ועד. אברו גוים מארצו:
יהנה הפיר עצת גוים. הניא מחשבות עמים:
רבות מחשבות בלב איש. ועצת יהנה היא תקום:
עצת יהנה לעולם תעמוד. מחשבות לבו לדר נדר:
כי הוא אמר ויהי. הוא צנה ויעמד:
כי בחר יהנה בציון. אנה למושב לו:
כי יעקב בחר לו יה. ישראל לסגלתו:
כי לא ישש יהנה עמו. ונתלתו לא יעזב:
והוא רחום וכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפיו. ולא יעיר כל חמתו:
יהנה הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו:
אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה:
אשרי העם שפכה לו. אשרי העם שיהנה אלהיו:
תהלה לנוד. ארוממך אלוהי המלך. ואברכה שמך לעולם ועד:
בכל יום אברךך. ואהלה שמך לעולם ועד:
גדול יהנה ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר:
דור לדור ישבח מעשיו. וגבורתיך יגידו:
הדר כבוד הודך. ודברי נפלאותיך אשיחה:
ועוזו נוראותיך יאמרו. וגדלתך אספנה:
זכר רב טובך יביעו. וצדקתך ירננו:
חנון ורחום יהנה. אך אפים וגדל חסד:
טוב יהנה לכל. ורחמי על כל מעשיו:
יודוך יהנה כל מעשיו. וחסידך ברכוכה:
כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו:
להודיע לבני האדם גבורתי. וכבוד הדר מלכותו:
מלכותך מלכות כל עולמים. וממשלתך בכל דור נדר:
סומך יהנה לכל הנפלים. וזוקף לכל הכפופים:
עיני כל אליך ישברו. ואתה נוהן להם את אכלם בעתו:
פוחח את ידך. ומשביע לכל חי רצון:
צדיק יהנה בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו:
קרוב יהנה לכל קראיו. לכל אשר יקראהו באמת:
רצון ראיו יעשה. ואת שועתם ישמע ויושיעם:
שומר יהנה את כל אהביו. ואת כל הרשעים ישמיד:
תהלת יהנה ידבר פי. ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
וּנְחַנְנוּ נְכַרְךָ יְהי מַעֲתָה נְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:
הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּיָהּ נַפְשֵׁי אֵת יְהוָה:
אֲהַלְלֶהָ יְהוָה בְּחַיִּי. אֲזַמְרָהּ לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי:
אֵל תִּבְטְחוּ בְּנִדְבִיכִים. בְּכֵן אֲדַם שְׂאִין לוֹ תְשׁוּעָה:
תִּצַּא רוּחוֹ יִשָּׁב לְאֲדָמָתוֹ. בְּיֹם הַהוּא אֲבִדוּ עֲשֵׂתֵנִי:
אֲשֶׁרִי שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ. שִׁבְרוּ עַל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
עֲשֵׂה שְׂמִים נֶאֱרָץ. אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם. הַשֶּׁמֶר אָמַת לְעוֹלָם:
עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים. נִתֵּן לָהֶם לְרַעֲבִים. יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים:
יְהוָה פִּקַּח עֹנְרִים. יְהוָה זֹקֵף כְּפֹופִים. יְהוָה אֵהָב צַדִּיקִים:
יְהוָה שֹׁמֵר אֵת גְּרִים. תּוֹם וְאֵלֶּמְנָה יְעוֹדֵד. וְהַרְךָ רְשָׁעִים יַעֲזֹת:
מִלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם. אֱלֹהֵיךָ צִוּן לְדֹר נֹדֵר. הַלְלוּיָהּ:
הַלְלוּיָהּ. כִּי טוֹב זִמְרָה אֵלֵינוּ. כִּי נַעִים נֶאֱנָה תְהַלֶּה:

בוּנָה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה. נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָסוּ :
הַרְוֵא לְשִׁבְרוּי לֵב. וּמִחֲבֹשׁ לְעַצְבוֹתֵם :
מוֹנֵה מִסָּפֶר לְכוֹכְבִים. לְכֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא :
גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ. לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסָּפֶר :
מְעוֹדֵד עֲנוּיִם יְהוָה. מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדֵי אָרֶץ :
עָנּוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה. זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר :
הַמְכֹסֶה שְׁמַיִם בְּעָבִים. הַמְכִיז לְאָרֶץ מָטָר. הַמְצַמֵּחַ הַרִים חֲצִיר :
נוֹחַן לְכַהֲמָה לְחִמָּה. לְבָנֵי עֶרְב־אֶשֶׁר יִקְרָאוּ :
לֹא בְגִבּוֹרֹת הַסּוּס יִחְפֹּץ. לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה :
רוּצֶה יְהוָה אֶת יִרְאָיו. אֶת הַמְיַחֲלִים לְחִסְדּוֹ :
שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְהוָה. הַלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן :
כִּי חֹזֵק בְּרִיחֵי שַׁעֲרֶיךָ. בִּרְנָן בְּנִיךָ בְּקַרְנֶיךָ :
הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם. חֶלֶב חֲסִים יִשְׁבִיעֶךָ :
הַשֵּׁלַח אֲמַרְתוּ אָרֶץ. עַד מִהֲרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ :
הַנִּתֵּן שֶׁלֵּג בְּצִמּוֹר. כַּפּוֹר כַּאֲפֹר יִפּוֹר :
מִשְׁלִיךְ קָרְחוֹ כַּפְתִּים. לְפָנָי קָרְחוֹ מִי יַעֲמֹד :
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמְסָם. יִשָּׁב רוּחוֹ וַיָּזֹל מַיִם :
מִגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב. חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל :
לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי. וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם. הַלְלוּיָהּ :
הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם. הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים :
הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו. הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו :
הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וְיָרַח. הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר :
הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם :
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה. כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ :
וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם. חֵק נִתַּן וְלֹא יַעֲבֹר :
הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ. תְּנִינִים וְכָל תַּהֲמוֹת :
אֲשׁ וּבָרָד שֶׁלֵּג וְקִיטוֹר. רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ :
הַהַרִים וְכָל גְּבוּעוֹת. עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים :
הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה. רִמָּשׁ וְצַפּוֹר כִּנֶּפֶף :
מַלְכֵי אָרֶץ וְכָל לְאֻמִּים. שָׂרִים וְכָל שְׁפָטֵי אָרֶץ :
בַּחֲוָרִים נִגְסוּ בְּתוֹלוֹת. זְקָנִים עִם נְעָרִים :
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה. כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ. הוֹדוּ עַל אָרֶץ וּשְׁמַיִם :
וַיִּרְם קֶנֶן לְעַמּוֹ. תַּהֲלֶה לְכָל חֲסִידָיו. לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרָבוֹ. הַלְלוּיָהּ :
הַלְלוּיָהּ. שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ. תַּהֲלִתוּ בַקֵּהל חֲסִידִים :
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעִשְׂיוֹ. בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בַמִּלֶּכֶם :
יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל. בְּתֵף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ לוֹ :
כִּי רוּצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ. יִפְאַר עֲנוּיִם בִּישׁוּעָה :
יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכַבּוֹד. יִרְנְנוּ עַל מִשְׁפְּבוֹתֵם :
רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם. וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם :
לְעִשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם. תּוֹכַחוֹת בְּלְאֻמִּים :
לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזַקִּים. וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְּרִזָּל :
לְעִשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוּב. הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו. הַלְלוּיָהּ :
הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ. הַלְלוּהוּ בְּרַקִיעַ עֲדוֹ :
הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֵתָיו. הַלְלוּהוּ כָּרֹב גְּדָלוֹ :
הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר. הַלְלוּהוּ בְּנִבְלָ וְכִנּוֹר :
הַלְלוּהוּ בְּתֵף וּמַחֹל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעַגְבֹּב :
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה :
כָּל הַנְּשָׁמָה תַהֲלֵל יָהּ. הַלְלוּיָהּ :
כָּל הַנְּשָׁמָה תַהֲלֵל יָהּ. הַלְלוּיָהּ :
בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם. אָמֵן וְאָמֵן :
בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שְׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם. הַלְלוּיָהּ :
בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי הַיָּם יִשְׂרָאֵל. עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ :
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם. וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ. אָמֵן וְאָמֵן :
וַיִּכְבֵּד דְּוִיד אֶת יְהוָה לְעִינֵי כָּל הַקָּהָל. וַיֵּאמֶר דְּוִיד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ. מֵעוֹלָם נַעַד עוֹלָם :
לֵךְ יְהוָה הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּגִיחַ וְהַהוֹד. כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאָרֶץ. לֵךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה. וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֵאשׁ :
וְהַעֲשֵׂה וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ. וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל. וּבִינְדָךְ כֹּחַ וּגְבוּרָה. וּבִינְדָךְ לַגְּדֵל וּלְחֹזֵק לְכָל :
וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחְנוּ לָךְ. וּמַהֲלִלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתְּךָ :
אַתָּה הוּא יְהוָה לְבָדְךָ. אַתָּה עֹשֵׂית אֶת הַשָּׁמַיִם. שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם. הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ. הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם. וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת
כָּלֵם. וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לֵךְ מִשְׁתַּחֲוִים :
אַתָּה הוּא יְהוָה הַאֱלֹהִים. אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם. וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים. וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם :
וּמִצָּאתָ אֶת לְבָבוֹ גְּאָמֵן לְפָנֶיךָ :

אַתָּה הוּא יְהוָה לְבָדְךָ. אַתָּה עֹשֵׂית אֶת הַשָּׁמַיִם. שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם. הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ. הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם. וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת

כָּלֵם. וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לֵךְ מִשְׁתַּחֲוִים :

אַתָּה הוּא יְהוָה הַאֱלֹהִים. אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם. וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים. וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם :

וּמִצָּאתָ אֶת לְבָבוֹ גְּאָמֵן לְפָנֶיךָ :

וְכָרוֹת עָמוּ הַבְּרִית לְתַת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי. הַחַתִּי הָאֶמְרִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָגְשִׁי לְתַת לְזָרְעוֹ. וַתִּקַּם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צָדִיק אָתָּה:
 וַתֵּרָא אֶת עֲנֵי אַבְוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. וְאֵת זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף:
 וַתִּתֵּן אֹתָם וּמִפְתִּיחַ בְּפָרְעָה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אֲרָצוֹ. כִּי יָדַעְתָּ כִּי הִזִּירוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה:
 וְהָיָה בְּקַעֲתָ לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבְשָׁה. וְאֵת רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן. בַּמַּיִם עֲזוּיִם:
 וַיִּשׁוּעַ יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת. עַל שְׂפַת הַיָּם:
 וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם. וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת יְהוָה. וַיֹּאמְרוּ בֵּיהֶנּוּ וּבְמִשְׁחָה עֲבָדוּ:
 אֲדֹנָי יְשׁוּעָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה. וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר. אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאָה גָאָה. סוּס וָרֶכָב רָמָה בְּיָם:
 עֲזוּ וְזָמְרַת יְהוָה. וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. זֶה אֵלֵי וְאֵנְהוּ. אֵלֵּהִי אָבִי וְאֵרַמְּנֶנּוּ:
 יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה. יְהוָה שְׁמוֹ:
 מִרְפַּבַּת פָּרְעָה וְחִילוֹ יָרָה בְּיָם. וּמִבְּחַר שְׁלִשׁוֹ טָבַעוּ בְּיַם סוּף:
 תַּהֲמֹת יִכְסִימוּ. יָרְדוּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן:
 יְמִינֶךָ יְהוָה גְּאֹדְרֵי בַּחַ. יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב:
 וּכְרֹב גְּאוּנֶךָ תִּהְרַס קַמִּיךָ. תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ יֵאֲכַלְמוּ פִּקְשׁ:
 וּכְרוּחַ אֲפִיךָ נִעְרְמוּ מֵיָם. נִצְבּוּ כְּמוֹ גֵּד נִזְלִיָם. קִפְאוּ תַהֲמֹת בְּלֹב יָם:
 אָמַר אוֹיֵב אֲרַדְף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלָל. תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי. אָרִיק חֲרָבִי. תוֹרִישְׁמוּ יָדַי:
 נִשְׁפַּת כְּרוּחְךָ כְּסָמוּ יָם. צָלְלוּ כַּעֲפֹרֶת בְּמַיִם אֲדִירִים:
 מִי כַמְכָה בְּאֵלֵם יְהוָה. מִי כַמְכָה גְּאֹדְרֵי בַקֶּדֶשׁ. נוֹרָא תַהֲלֹת עֲשָׂה פְלָא:
 נְטִיַת יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ:
 נְחִיתָ בַּחֲסֵדְךָ עִם זֶה גְּאֹלֶת. נַהֲלֹת כַּעֲזוֹךָ אֵל נוֹה קִדְשְׁךָ:
 שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן. חִיל אַחֲזוּ יִשְׁבִי פְלִשְׁתִּי:
 אֲדֹנָי נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוֹם. אֵילֵי מוֹאָב יִאֲחַזְמוּ רַעַד. נִמְגּוּ כָל יִשְׁבֵי כְנַעַן:
 תִּפְּל עֲלֵיהֶם אִמְתָּה וּפְחָד. בְּגֹדֶל זְרוּעֶיךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן. עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה. עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קְנִיַת:
 תִּבְאָמוּ וְתִשְׁעֲמוּ בְּהַר נְחֹלְתְךָ. מְכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַת יְהוָה. מִקְדָּשׁ. אֲדֹנָי כּוֹנְנֵי יָדֶיךָ:
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 יְהוָה מְלִכּוּתָהּ קָאֵם לְעֹלָם וְלְעֹלָמֵי עֲלְמַיָּא:
 כִּי בָא סוּס פָּרְעָה בְּרַכְבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו בְּיָם. וַיִּשָּׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת מֵי הַיָּם. וַיַּכּוּ יִשְׂרָאֵל הַלְכוּ בִּיבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם:
 כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה. וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם:
 וַעֲלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הַר עֲשׂוֹ. וְהִיִּתָּה לַיהוָה הַמְּלוּכָה:
 וְהִיִּתָּה יְהוָה לְמֹלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיִּתָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:
 נִשְׁמַת כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תִּפָּאֵר וּתְרוֹמֵם זְכָרְךָ מִלְּפָנֵי תְּמִיד:
 מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֲתָה אֵל. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֹלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. פּוֹדָה וּמַצִּיל וּמִפְרָנֵס וּמִרְחַם בְּכָל עַת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֹלֶךְ
 עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֵלָּא אָתָּה:
 אֵלֵּהִי הַרְאוּנוּם וְהַאֲחִירוּנוּם. אֵלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת. תִּמְהַלֵּל בְּרוּב הַתְּשַׁבְּחוֹת. תִּמְנַחֵג עוֹלָמוֹ בְּחֵסֶד וּבְרִיּוּתֵיךָ בְּרַחֲמִים:
 וַיְהִיִּתָּה לֹא גְנוּם וְלֹא יִישׁוּן. תִּמְעוֹרֵר יְשָׁנִים. תִּמְקַיֵּץ נִרְדָּמִים. תִּמְשַׁיֵּם אֱלֹמִים. תִּמְתִּיר אֲסוּרִים. תִּמְסוּמֵךְ נוֹפְלִים. תִּמְזוּקֵךְ כְּפוּפִים. לָךְ
 לְבָדֶךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים:
 אֵלֹהֵינוּ מִלֵּא שִׁירָה בְּיָם. וְלִשְׁנוֹנֵנוּ רִנָּה כְּהַמּוֹן גְּלִיּוֹ. וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבְּחַת כְּמִיָּה רְקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת פְּשִׁמֵשׁ וְכִיּוֹרָח. וְנִדְּנֵנוּ פְּרוּשׁוֹת
 כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כַּאֲלוֹת. אֵין אֲנַחְנוּ מְסִפִּיקִים לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵּהִי אַבְוֹתֵינוּ. וְלִבְרַךְ אֶת שִׁמְךָ עַל אַחַת מֵאֲלֹהֵי
 אֱלֹפֵי אֲרָפִים וְרַבֵי רַבּוֹת פְּעֻמִּים. הַטּוֹבוֹת שְׁעִשִׁיתָ עִם אַבְוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ:
 מִמִּצְרַיִם גְּאֹלְתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וּמִבֵּית עַבְדֵיךָ פְּדִיתָנוּ. בְּרַעַב וְנִתְּנָנוּ. וּבִשְׁבַע כְּפֻלְתָנוּ. מִחֲרָב הִצַּלְתָנוּ. וּמִדְּבַר מִלְּטָתָנוּ. וּמִחֲלִים רַעִים
 וּנְאֻמֵּי דְלִיתָנוּ:
 עַד הַנָּה עֲזַרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזַבוּנוּ חֲסֵדֶיךָ וְאֵל תִּשְׁנוּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְנִצָּח:
 עַל כֵּן אֲבָרִים שְׁפִלְגַת בְּנוֹ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שְׁנַפְחָתָ בְּאַפֵּינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם. יוֹדוּ וּיְכַרְכוּ וּיִשְׁבְּחוּ וּיִפָּאֲרוּ וּיְרוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ
 וְיִקְדִישׁוּ וְיִמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ:
 כִּי כָּל פֶּה לָךְ יוֹדָה. וְכָל לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּע. וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע. וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל לִבְבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל קֶרֶב וּכְלִיּוֹת יִזְמְרוּ
 לְשִׁמְךָ. כִּדְבַר שְׁפִתוֹב. כָּל עֲצָמוֹתֵי תַאֲמִרְנָה יְהוָה מִי כְמוֹךָ. מִצִּיל עֲנִי מִחַזַק מִמְּנוּ. וְעֲנִי וְאֲבִיּוֹן מִגּוֹזְלוֹ. מִי יִדְמָה לָךְ. וּמִי יִשׁוּנָה לָךְ. וּמִי
 יַעֲרַךְ לָךְ. הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן. קוֹנֵה שָׁמַיִם וְאֶרֶץ:
 נְהַלְלֶךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם קִדְשְׁךָ. כְּאִמּוֹר, לְדוֹד, בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה. וְכָל קֶרֶבֶת אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ:
 הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזָךְ. הַגְּדוֹל בְּכּוֹד שִׁמְךָ. הַגְּבוּר לְנִצָּח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ:
 הַמְּלֹךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רֵם וְנִשְׂא:
 בִּשְׂבַת מִתְחִיל הַחֹזֵן "שׁוֹכֵן עַד":
 שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקִדְוֵשׁ שְׁמוֹ. וְכַתּוּב רַבְּנוּ צַדִּיקִים בֵּיהֶנּוּ. לְיִשְׂרָאֵל נִאֲנָה תְהִלָּה:
 כִּפֵּי יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל. וּבְדַבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבַּרַךְ. וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:
 וּבְמִקְהָלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ בְּכָל יוֹר וְדוֹר. שְׁפָן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵּהִי
 אַבְוֹתֵינוּ. לַהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר לְבָרַךְ לְעֹלָה וּלְקַלֵּס. עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דְּנוֹד כֵּן יִשִּׁי עֲבָדֶיךָ מִשִּׁיחְךָ:
 לְשִׁבְּחָךְ שִׁמְךָ לְעַד מִלְּפָנֵינוּ. הָאֵל הַמְּלֹךְ הַגְּדוֹל הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁמְיָם וּבְאֶרֶץ. כִּי לָךְ נִאֲנָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵּהִי אַבְוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבַחָה. הַלֵּל
 וְזָמְרָה. עוֹז וּמִמְשָׁלָה. נִצַּח גְּדוֹלָה וּגְבוּרָה. תִּתְהַלֵּל וְתִפָּאֲרָת. קִדְשָׁה וּמְלִכּוּת:
 בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
 בְּרוּךְ אָתָּה יְהוָה. אֵל מֹלֶךְ גְּדוֹל בְּתִשְׁבְּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמָרָה. מֹלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים:
 הַחֹזֵן אוֹמֵר חֲצִי קְדִישׁ:
 תִּתְגַּדֵּל וְיִתְקַדָּשׁ שְׁמָה רַבָּא. אֲמֵן:

בעלמא די ברא כרעותה נמליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, נאמרו אמן:
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא. בריך הוא:
לעלא (בעשי"ת לעלא לעלא מכל) מן כל ברכתא ושיבתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. נאמרו אמן:

חזן - ברכו את יהנה המברך:

קו"ח - ברוך יהנה המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יהנה אל הינו מלך העולם. יוצר אור ובורא חשך. עשה שלום ובורא את הכל:

הכל יודוך. והכל ישבחוך. והכל יאמרו אין קדוש פיהנה:

הכל ירומוך סלה יוצר הכל:

האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח. ובוקע חלונות קיע. מוציא חמה ממקומה. ולבנה ממכון שבתה. ומאיר לעולם כלו וליושביו.
שברך במדת הרחמים:

המאיר לארץ ולדריים עליה ברחמים. ובטובו מחדש בכל יום תמיד. מעשה בראשית:

המלך המרומם לבדו מאז. המשבח והמפאך והמתנשא מימות עולם:

אל הי עולם. ברחמך הרבים רחם עלינו. אדון עזנו. צור משגבנו. מגן ישענו. משגב בעדנו:

אין פערך. ואין זולתך. אפס בלתך ומי דומה לך. אין פערך יהנה אל הינו בעולם הזה. ואין זולתך מלפנו לחיי העולם הבא. אפס בלתך גואלנו לימות המשיח. ואין דומה לך מושיענו לתחית המתים:

אל אדון על כל המעשים. ברוך ומברך בפני כל נשמה. גדלו וטובו לפני עולם. דעת ותבונה סוככים הודו:

המתגאה על חיות הקדש. ונהדר בכבוד על המרפכה. זכות ומישור לפני כסאו. חסד ורחמים מלא כבודו:

טובים מאורות שברך אל הינו. יצרים בדעת בכינה ובהשכל. כח וגבורה נתן בהם. להיות מושלים בקרב תבל:

מלאים זיו ומפיקים נוגה. נאה זיום בכל העולם. שמחים בצאתם ונששים בבואם. ע' שים באימה רצון קונם:

פאר וכבוד נותנים לשמו. צהלה ורנה לזכר מלכותו. קרא לשמש ויזרח אור. קאה והתקין צורת הלכנה:

שבת נותנים לו כל צבא מרום. תפארת וגדלה שרפים ואופנים וחיות הקדש:

לאל אשר שבת מכל המעשים. ביום השביעי התעלה וישב על פסא כבודו. תפארת עטה ליום המנוחה. ענג קרא ליום השבת. זה שבת של יום השביעי. שבו שבת אל מכל מלאכתו:

ויום השביעי משבח ואומר. מזמור שיר ליום השבת. טוב להודות ליהנה:

לפיכך פארו וברכו לאל כל יצוריו. שבת יקר וגדלה. יתנו לאל מלך יוצר כל. המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו ביום שבת קדש:

שמך יהנה אל הינו יתקדש. וזכרך מלפנו יתפאר. בשמים ממעל ועל הארץ מתחת:

תהברך מושיענו על שבת מעשי ידך. ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה:

תהברך צורנו מלפנו וגואלנו בורא קדושים. ישתבח שמך לעד מלפנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם. ומשמיעים ביראה יחד בקול. דברי אלהים חיים ומלך עולם:

כלם אהובים. כלם ברורים. כלם גבורים. וכלם עושים באימה וביראה רצון קונם:

וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה. בשיחה ובזמרה. ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים:

את שם האל, המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא. וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה. ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח. בשפה ברוכה ובנעימה. קדשה כלם באחד. עונים ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יהנה צבאות. מלא כל הארץ כבודו:

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעצמת שרפים. לעמתם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יהנה ממקומו:

לאל ברוך נעילות יתנו. למלך אל חי וקיים זמירות יאמרו ותשבחות לשמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות. עושה תדשות. בעל מלחמות.

זורע צדקות. מצמיח ישועות. בורא רפואות. נורא תהלות. אדון הנפלאות:

המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. פאמור לעשה אורים גדלים. פי לעולם חסדו:

אור חדש על ציון תאיר וננקה כלנו מהרה לאורו. ברוך אתה יהנה. יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יהנה אל הינו. חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו:

אבינו מלפנו. בעבור אבותינו שבטחו בך. ותלמדם חקי חיים בן תחננו ותלמדנו:

אבינו האב הרחמן. המרחם. רחם עלינו. ותן בלבנו להבין ולהשפיל. לשמע. ללמד וללמד. לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה:

והאר עינינו בתורתך. ודבק לבנו במצותיך. ויחד לבנו לאהבה וליראה את שמך. ולא נבוש לעולם ועד:

פי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו. נגילה ונשמחה בישועתך:

והביאנו לשלום מארבע פנות הארץ. ותולכנו קוממיות לארצנו:

פי אל פועל ישועות אתה. ובנו בחרת מכל עם ולשון. וקרבנו לשמך הגדול סלה באמת:

להודות לך וליחודך באהבה:

ברוך אתה יהנה. הבוחר בעמו ישראל באהבה:

(יאחזו הציצית בידו השמאלית בין קמיצה לזרת כנגד הלב):

יחיד אומר - אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהנה אל הינו יהנה אחד:

בלחש - ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהנה אל היך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:

והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך:

ושננתם לבניך ודברתם בס שבחתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:

וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך:

וכתבתם על מזוזות ביתך ובשערך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהנה אל היכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:

ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך :

ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת :

השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם :

וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם :

ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם :

ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך :

וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר :

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על פני בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הפנף פתיל תכלת :

והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם :

למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם :

אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

אמת :

הש"ן חזר ואמר - יהוה אלהיכם אמת :

ויציב ונכון וקיים וישיר ונאמן ונאהוב ורחיב ונחמד ונעים ונורא ונאדיר ומתקן ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד :

אמת. אלהי עולם מלכנו. צור יעקב מגן ישענו. לדר נדר הוא קים ושמו קים. וכסאו נכון. ומלכותו נאמונתו לעד קימת :

וידבריו קיים וקיימים. נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים. ינשק הציצית ויניחם מידיו :

על אבותינו ועלינו. על בנינו ועל דורותינו. ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך :

על הראשונים ועל האחרונים. דבר טוב וקיים לעולם ועד. אמת ונאמונה. חק ולא יעבר. אמת שאפה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו.

מלפנו מלך אבותינו. גואלנו גואל אבותינו. יוצרנו צור ישועתנו. פודנו ומצילנו מעולם שמך. אין אלהים זולתך :

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם. מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל דור נדור. ברום עולם מושבך. ומשפטך וצדקתך עד אפסי ארץ :

אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך ישים על לבו :

אמת. אתה הוא אדון לעמך. ומלך גבור לריב ריבם :

אמת. אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון. ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע :

ממצרים וגאלתנו יהוה אלהינו. ומבית עבדים פדיתנו. כל בכוריהם הרגת. ובכורך גאלת. וים סוף בקעת. וזדים טבעת. וידידים העברת.

ויכסו מים צריהם. אחד מהם לא נותר :

על זאת שבחו אהובים ורוממו אל. ונתנו ידידים זמירות שירות ותשבחות. ברכות והודאות למלך אל חי וקיים :

רם ונשא. גדול ונורא. משפיל גאים. ומגביה שפלים. מוציא אסירים. ופודה עניים. ועוזר דלים. ועונה לעמו בעת שועם אליו :

תהלות לאל עליון. ברוך הוא ומברך. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה. ונאמרו כלם :

מי כמכה באלים יהוה. מי כמכה נאדר בקדש. נורא תהלת. עשה פלא :

שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על שפת הים. יחד כלם הודו והמליכו ואמרו :

יהוה ימלך לעולם ועד :

צור ישראל. קומה בעזרת ישראל. ופדה כנאמך יהודה וישראל. גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל :

ברוך אתה יהוה. גאל ישראל :

יזהר לכיין בתפלתו. ובפרט בברכה הראשונה שאם לא כוון לא יצא :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון. גומל חסדים

טובים. וקונה הכל. וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

בש"ת זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענך אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן :

ברוך אתה יהוה. מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע :

בקיץ - מוריד השל :

מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל

גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

בש"ת מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים :

ונאמן אתה להחיות מתים :

ברוך אתה יהוה מחיה המתים :

קדושה לש"ן בחזרת התפלה :

נקדש את שמך בעולם. בשם שמקדישים אותו בשמי מרום. פכתוב על יד נביאך. וקרא זה אל זה ונאמר :

קו"ח - קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות. מלא כל הארץ כבודו :

חזן - אז. בקול רעש גדול אדיר וחקק. משמיעים קול. מתשאים לעצמת שרפים. לעצמתם ברוך יאמרו :

קו"ח - ברוך כבוד יהוה ממקומו :

חזן - ממקומך מלפנו תופיע. ותמלוך עלינו פי מחפים אנחנו לך. מתי תמלך בציון. בקרוב ביימינו לעולם ועד תשכון. תתגדל ותתקדש

בתוך ירושלים עירך לדר נדר וילגצח נצחים :

ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשירי ענך. על ידי הוד משיח צדקך :

קו"ח - ימלך יהוה לעולם. אל היך ציון לדר נדר. הללויה :

לדור ודור וכו' :

לחזן - לדור נדור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול נקדוש אתה:
ברוך אתה יהוה האל הקדוש:
אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך סלה:
ברוך אתה יהוה האל הקדוש:
ישמח משה במתנת חלקו. כי עבד נאמן קראת לו. כליל תפארת בראשו נתת. בעמדו לפניך על הר סיני. ושני לחות אבנים הוריד בידו.
וכתוב בהם שמירת שבת. וכן כתוב בתורתך:
ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת לדרתם ברית עולם:
ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם. כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ. וביום השביעי שבת וינפש:
ולא נתתו יהוה אלהינו לגויי הארצות. ולא הנחלתו מלכנו לעובדי פסילים. וגם במנוחתו לא ישכנו ערלים. כי לישראל עמך נתת
באהבה. לזרע יעקב אשר כם בחרת:
עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטיבך. ובשביעי רצית בו וקדשתו. חמדת ימים אותו קראת. זכר למעשה בראשית:
אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטיבך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת. והנחילנו יהוה אל הינו באהבה וברצון שבת קדשך. וניוחו בו ישראל מקדשי שמך:
ברוך אתה יהוה מקדש השבת:
רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובהתפלתם. והשב את העבודה לרביב ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים:
ברוך אתה יהוה. המתחזיר שכנתו לציון:
מודים אנחנו לך. שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו. מגן ישענו אתה הוא לדור נדור:
נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסיך שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך
שבכל עת. ערב ובקר וצהריים:
הטוב כי לא כלו רחמיך. והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:
(מודים דרבנן):

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי כל בשר. יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול
והקדוש. על שהחייטנו וקיימתנו. בן תחינו ותקיימנו. ותאסוף גליותינו למצרות קדשך. לשמור חקיך. ולעשות רצונך. ולעבדך בכלב
שלם. על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות):
ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכל חיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה:
ברוך אתה יהוה. הטוב שמך ולך נאה להודות:
אם אין כהנים עולים לדוכן אומר הש"ץ:
אלהינו ואלהי אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הפתובה על ידי משה עבדך. האמונה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך.
קאמור:

ברכך יהוה וישמךך:
אר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
והש"ץ ממשיך "שים שלום":
אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם - כהנים:
והכהנים מברכים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן, ונצנו לברך את עמו ישראל באהבה:
ברכך יהוה וישמךך:
והצבור עונים:

אמן:
אר יהוה פניו אליך ויחנך:
והצבור עונים:
אמן:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
והצבור עונים:

אמן:
הקהל - אדיר בפרום שוכן בגבורה אתה שלום ושמך שלום. יהי רצון שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל. חיים וברכה למשמרת
שלום:

שים שלום טובה וברכה. חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה
אלהינו תורת חיים ונאחבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחסד. וטוב בעיניך לכהן את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה
בשלומוך:

ברוך אתה יהוה. המברך את עמו ישראל בשלום:
היו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגואלי:
אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי בעפר לכל תהנה. פתח לבי בתורתך. ובמצותיך תהדף נפשי.
וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם:
עשה למען שמך. עשה למען מינך. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצו ידיך הושיעה מינך וענני:
היו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגואלי:
עשה שלום (בש"ת השלום) במרומו. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן:
יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה כמינו. ותן חלקנו בתורתך:

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:
וערבה ליהנה מנחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים קדמוניות:
קדיש תתקבל:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן:
בעלמא די ברא כרעותה ונמליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, נאמרו אמן:
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא. אמן:
לעלא מן כל ברכתא ושיבתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. נאמרו אמן:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמאי, נאמרו אמן:
יהא שלמא רבא מן שמאי וחיים עלינו ועל כל ישראל. נאמרו אמן:
עושה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל נאמרו אמן:

סדר הוצאת ספר תורה:

קודם פתיחת הארון אומרים זה:

אין פמוך באלהים אדני. ואין פמעשיך:

מלכותך מלכות כל עולמים. וממשלתך בכל דור נדור:

יהנה מלך. יהנה מלך. יהנה ימלך לעולם ועד:

יהנה עז לעמו. יהנה יברך את עמו בשלום:

אב הרחמים. היטיבה ברצונך את ציון. תבנה חומות ירושלים:

כי כך לבד בטחנו. מלך אל רם ונשא אדון עולמים:

כשפותחין ארון הקודש אומרים זה:

ויהי בנסע הארון ויאמר משה. קומה יהנה ונפצו אביך. ויגסו משנאיך מפניך:

כי מציון תצא תורה. ודבר יהנה מירושלים:

ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

ברוך שמה דמרא עלמא. בריך פתריך ואתריך. יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם. ופירקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך. ולאמטוי
לנא מטוב נהורך ולקבל צלותנא ברחמיך. יהא רענא קדמך דתוריד לן חייך בטיבו. ולהוי אנא פקידא בגו צדיקאי. למרחם עלי ולמנטר
יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא. אנת הוא שליט על כלא. אנת הוא דשליט על מלכיא. ומלכותא
דילך היא. אנא עבדא דקדשא בריך הוא דסגידנא קמה ומקמי דיקר אורייתה בכל עדן ועדן. לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין
סמיכנא. אלא באלהא דשמאי. דהוא אלהא קשוט ואורייתה קשוט ונביאיה קשוט. ומסגא למעבד טבון וקשוט. בה אנא רחיץ. ולשמה
קדישא יקריא אנא אמר תשבחן. יהא רענא קדמך דתפתח לבאי באורייתא. ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך ישראל. לטב
ולחייך ולשלם:

חור"ק שמע ישראל יהנה אלהינו יהנה אחד:

חור"ק אחד אלהינו. גדול אדונינו. קדוש (בראש השנה ויו"כ ובהור"ר ננוךא) שמו:

חזן גדלו ליהנה אתי. ונרוממה שמו יחדו:

קהל לך יהנה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד פי כל בשמים ובארץ:

לך יהנה הממלכה והמתנשא לכל לראש:

רוממו יהנה אלהינו והשתחויו להדם רגליו קדוש הוא:

רוממו יהנה אלהינו והשתחויו להר קדשו כי קדוש יהנה אלהינו:

על הפל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. בעולמות שברא העולם
הזה והעולם הבא. כרצונו וכרצון רציו וכרצון כל בית ישראל. צור העולמים אדון כל הבריות אלוה כל הנפשות. היושב במרחבי
מרום השוכן בשמי שמי קדם. קדשתו על החיות וקדשתו על פסא הפבוד:

ויבן יתקדש שמו בנן יהנה אלהינו לעיני כל חי. ונאמר לפניו שיר חדש. פתוב, שירו לאלהים זמרו שמו. סלו לרכב בערכות ביה
שמו ועלו לפניו:
ונראהו עין בעין בשובו אל נוהו. פתוב, כי עין בעין יראו בשווב יהנה ציון:

ונאמר, ונגלה פבוד יהנה ורא כל בשר יחדו. כי פי יהנה דבר:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים. ויציל נפשותינו מן השעות הרעות. ויגער ביצר הרע מן הנשואים. ויחן אותנו
לפליטת עולמים. וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:
החזן מניח את ספר התורה על הבימה ואומר:

ויעזר ויגן וישע לכל החוסים בו ונאמר אמן. הפל הבו גדל לאלהינו ותנו כבוד לתורה. פהן קרב. נעמד (פלוגי בן פלוגי) הפהן.
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

קהל - נאתם הדבקים ביהנה אלהיכם חיים בלכם היום:

אחר ברכות ההפטר אומרים זה:

יקום פורקן מן שמאי תנא וחסדא ורחמי נחיי אריכי ומזוני רוחי וסיעתא דשמאי ובריות גופא ונהורא מעליא. זרעא חיא וקניא זרעא
די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא. למרנן ונרנן ובריתא קדישתא די בארעא דישאל ודי בבבל לרשי כלה ולרשי גלותא
ולרשי מתיבתא ולדיגי די בבא. לכל תלמידיהון ולכל תלמידיהון ולכל מאן דעסקין באורייתא. מלפא דעלמא וברך יתהון
פיש חיהון ויסגא יומיהון ויתן ארכא לשניהון. ויתפרקון וישתבון מן כל עקא ומן כל מרעין בישין. מרן די בשמאי יהא בסעדהון כל
זמן ועדן. ונאמר אמן:

יחיד המתפלל בביתו אינו אומר יקום פורקן זה ולא מי שברך:

יקום פורקן מן שמאי תנא וחסדא ורחמי נחיי אריכי ומזוני רוחי וסיעתא דשמאי ובריות גופא ונהורא מעליא. זרעא חיא וקניא זרעא
די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא. לכל קהלא קדישא הדין נברביא עם זעריא טפלא ונשיא. מלפא דעלמא וברך יתכון פיש
חייכון ויסגי יומיכון ויתן ארכא לשניכון ויתפרקון וישתבון מן כל עקא ומן כל מרעין בישין. מרן די בשמאי יהא בסעדהון כל זמן
ועדן ונאמר אמן:

ברכה להקהל :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב. הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה עם כל קהלות הקדש. הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם. ומי שמייחדים בתי כנסיות לתפלה. ומי שבאים בתוכם להתפלל. ומי שנותנים נר למאור ונין לקדוש ולהבדלה ופת לאורחים וצדקה לעניים. וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה. הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ונסיר מהם כל מחלה וירפא לכל גופם ויסלח לכל עונם. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם עם כל ישראל אחיהם. ונאמר אמן :

סדר ברכת החודש :

נכון לדעת זמן המולד קודם שמברכין החודש :

הש"ץ לוקח הספר תורה בידו ואומר :

יהי רצון מלפניך יהנה אלהינו ואלהי אבותינו. שתחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה. ותתן לנו חיים ארוכים. חיים של שלום. חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה. חיים של חלוץ עצמות. חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא. חיים שאין בהם בושה וכלמה. חיים של עשר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים. חיים שימלאו משאלות לבנו לטובה אמן סלה :

מי שעשה נסים לאבותינו ונגאל אותם מעבדות לחרות. הוא יגאל אותנו בקרוב ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ. חברים כל ישראל ונאמר אמן :

ראש חדש פלוני יהיה ביום פלוני הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה :

תחדשו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל עמו בית ישראל בכל מקום שהם. לטובה ולברכה. לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה. לפרנסה טובה ולכלכלה. לחיים ולשלום. לשמועות טובות. ולבשורות טובות. (בחורף - ולגשמים בעתם). ולרפואה שלמה. ולגאולה קרובה ונאמר אמן :

אין אומרים אב הרחמים בשבת שחל בו יום שאין אומרים בו תחנון בחול. ולא בשבת של ארבע פרשיות. ולא בשבת שמברכין החודש מלבד כשמברכין חודש אייר סיון ואב אומרים אפי' כשיש ברית מילה או חתן :

אב הרחמים שוכן מרומים. ברחמי העצומים הוא יפקד ברחמים החסידים והישרים והתמימים. קהלות הקדש שמסרו נפשם על קדשת השם. הנאבקים והנעזרים בחייהם ובמותם לא נפרדו. מנשרים קלו מאריות גברו לעשות רצון קונם וחפץ צורם. יזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם. ויקום נקמת דם עבדיו השפוף. כפתוב בתורת משה איש האלהים. הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו :

ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר. ונקיתי דמם לא נקיתי ויהנה שכן בציון :

ובכתבי הקדש נאמר למה יאמרו הגוים איה אלהיהם. ינדע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוף :

ואומר, כי דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת עניים :

ואומר, ידן בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה. מנחל בדרך ישתה על פן ירים ראש :

אשרי יושבי ביתך. עוד יהלולך סלה :

אשרי העם שפכה לו. אשרי העם שיהנה אלהיו :

תהלה לך. ארוממן אלהי המלך. ואברכה שמך לעולם ועד :

בכל יום אברךך. ואהלה שמך לעולם ועד :

גדול יהנה ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר :

דור לדור ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו :

הדר כבוד הודך. ודברי נפלאותיך אשיחה :

ועוזו נוראותיך יאמרו. ויגדלתך אספנה :

זכר רב טובך יביעו. וצדקתך ירננו :

חנון ורחום יהנה. אך אפים וגדל חסד :

טוב יהנה לכל. ורחמי על כל מעשיו :

יודוך יהנה כל מעשיך. וחסדיך ברכוכה :

כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו :

להודיע לבני האדם גבורתי. וכבוד הדר מלכותו :

מלכותך מלכות כל עלמים. וממשתתך בכל דור ודור :

סומך יהנה לכל הנפלים. וזוקף לכל הכפופים :

עיני כל אליך ישברו. ואתה נוהן להם את אכלם בעתו :

פוחח את ידך. ומשביע לכל חי רצון :

צדיק יהנה בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו :

קרוב יהנה לכל קראיו. לכל אשר יקראהו באמת :

רצון יהיו יעשה. ואת שועתם ישמע וישועם :

שומר יהנה את כל אהביו. ואת כל הרשעים ישמיד :

תהלת יהנה ודבר פי. ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד :

ונאנחנו נברך יה מעתה ועד עולם. הללויה :

הכנסת ספר תורה :

כשמחזירין הספר תורה להיכל אומרים זה :

חזן - יהללו את שם יהנה כי נשגב שמו לבדו :

קהל - הודו על ארץ ושמים :

ינים קנן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה :

בשבת :

מזמור לך. הבו ליהנה בני אלים. הבו ליהנה כבוד ועז :

הבו ליהנה כבוד שמו. השתחוו ליהנה בהדרת קדש :

קול יהנה על המים. אל הכבוד הרעים יהנה על מים רבים :

קול יהנה בפני. קול יהנה בהדר :

קול יהנה שבר ארזים. וישבר יהנה את ארזי הלכנון:
נירקידם כמו עגל. לכנון ושריון כמו בן ראמים:

קול יהנה חצב להבות אש:
קול יהנה יחיל מדבר. יחיל יהנה מדבר קדש:
קול יהנה יחולל אילות. ויחשף יערות ובהיכלו פלו אמר פבור:
יהנה למבול ישב. וישב יהנה מלך לעולם:
יהנה עז לעמו יתן. יהנה יכרך את עמו בשלום:
ביו"ט כשחל בחול:

לדוד מזמור. ליהנה הארץ ומלואה. תכל וישבי בה:
כי הוא על ימים יסדה. ועל נהרות יכוננה:
מי יעלה בהר יהנה. ומי יקום במקום קדשו:
נקי כפים ובר לבב. אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה:
ישא ברכה מאת יהנה. ויצדקה מאלהי ישעו:
זה דור דרשיו. מבקשי פניך יעקב סלה:

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם. ויבוא מלך הפבור:
מי זה מלך הפבור. יהנה עזו וגבור. יהנה גבור מלחמה:
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם. ויבא מלך הפבור:
מי הוא זה מלך הפבור. יהנה צבאות הוא מלך הפבור סלה:
כשמכניסים הס"ת להיכל אומרים זה:

ובנחה יאמר. שובה יהנה רבבות אלפי ישראל:
קומה יהנה למנוחתך. אתה וארון עזתך:
כהניך ילבושו צדק. וחסידך ירגנו:
בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך:
כי לקח טוב נתתי לכם. תורתך אל תעזבו:
עץ חיים היא למחזיקים בה. ותמכיה מאשר:
דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום:
השיבנו יהנה אליך ונשובה. חדש ימינו פקדם:
הש"ץ אומר חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן:
בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן:
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא:
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתחלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא (בעשי"ת לעלא לעלא מפל) מן כל
ברכתא ושיבתא תשבחתא ונחמתא דאמיכון בעלמא. ואמרו אמן:

מוסף לשבת ולשבת ראש חודש:
כי שם יהנה אקרא הו ג' דל לאלהינו:
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
ברוך אתה יהנה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון. גומל חסדים
טובים. וקונה הכל. וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן:
ברוך אתה יהנה. מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע:
בקיץ - מוריד השל:
מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל
גבורות ומי דומה לך. מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה:
ונאמן אתה להחיות מתים:
ברוך אתה יהנה מחיה המתים:
בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה:

אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל יום והללוך סלה:
ברוך אתה יהנה האל הקדוש:
קדושה לש"ץ בחזרת התפלה:
נצריצך ונקדישך כסוד שיח שרפי קדש המקדישים שמך בקדש פפתוב על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר:
קו"ח - קדוש קדוש קדוש יהנה צבאות מלא כל הארץ כבודו:
חזן - כבודו מלא עולם. משרתיו שואלים זה לזה איפה מקום כבודו. לעמדתם ברוך יאמרו:
קו"ח - ברוך כבוד יהנה ממקומו:
חזן - ממקומו הוא יפן ברחמים ויחן עם המיחדים שמו ערב וברך בכל יום תמיד. פעמים באהבה שמע אומרים:
קו"ח שמע ישראל יהנה אלהינו יהנה אחד:
חזן - הוא אלהינו הוא אבינו. הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא שמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי. להיות לכם לאלהים:
קו"ח - אני יהנה אלהיכם:
חזן - ובדברי קדשך פתוב לאמר:
קו"ח - ימליך יהנה לעולם. אל הניך לדר נדר. הללויה:

קו"ח - ימליך יהנה לעולם. אל הניך לדר נדר. הללויה:

קו"ח - ימליך יהנה לעולם. אל הניך לדר נדר. הללויה:

קו"ח - ימליך יהנה לעולם. אל הניך לדר נדר. הללויה:

חזן - לדור נדור נגיד גדולך. וילגצח נצחים קדשתך נקדיש. ושכחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
ברוך אתה יהוה. האל (בש"ת המלך) הקדוש:
בשבת ראש חודש אומרים כאן אתה יצרת:

הכנת שבת רצית קרבנותיה. צוית פרושיה עם סדורי נסכיה. מענגיה לעולם כבוד ינחלו. טועמיה חיים זכו. וגם האוהבים דבריה גדלה
בחרו. אז מסיני נצטוו עליה. ותצונו יהוה אלהינו להקריב בה קרבן מוסף שבת פראוי. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו.
שתעלנו בשמחה לארצנו. ותשענו בגבולנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו. תמידים כסדרם ומוספים פהלכתם. ואת מוסף יום
השבת הזה. נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך. כמו שפכת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך פאמור:
ויכיום השבת. שני כבשים בני שנה תמימים. ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו. עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונספה:
ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג. עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים
אותו קראת. וזכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו. קדשנו במצותך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך
באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וננוחו בו ישראל מקדשי שמך:
ברוך אתה יהוה. מקדש השבת:
לשבת ראש חודש:

אתה יצרת עולמן מקדם פלית מלאכתך ביום השביעי. אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך. וקרבנתו
מלבנו לעבודתך ושמן הגדול והקדוש עלינו קראת:
ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה שבתות למנוחה וראשי חודשים לכפרה. ולפי שחטאנו לפניך אנחנו ואלהינו. חרבה עירנו ושם בית
מקדשנו. וגלה יקרנו ונטל כבוד מבית חיינו. ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחרתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך
עליו. מפני הדי שנשתלחה במקדשך:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שתעלנו בשמחה לארצנו ותשענו בגבולנו. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידים כסדרם ומוספים פהלכתם. ואת מוספי יום השבת הזה יום ראש החודש הזה. נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך. כמו
שפכת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך פאמור:
ויכיום השבת. שני כבשים בני שנה תמימים. ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו:
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונספה:

ובראשי חודשיכם תקריבו עולה ליהוה. פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים:
ומנחתם ונספיהם כמזב. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל ועשרון לפכש וזין כנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים פהלכתם:
ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו
קראת. וזכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו. רצה במנוחתנו וחדש עלינו ביום השבת הזה את החודש הזה. לטובה ולברכה. לששון ולשמחה. לישועה
ולנחמה. לפרנסה ולכלכלה. לחיים ולשלום. למחילת חטא ולסליחת עון. (בשנת העיבור עד חודש ניסן ולכפרת פשע). קדשנו
במצותך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשך וננוחו בו ישראל מקדשי שמך:
כי בעמך ישראל בחרת מכל האמות ושבת קדשך להם הודעת וחקי ראשי חודשים להם קבעת:
ברוך אתה יהוה. מקדש השבת וישראל וראשי חודשים:
רצה:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובהתפלתם. והשב את העבודה לזכיר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים:
ברוך אתה יהוה. המתחזיר שכינתו לציון:
מזדים אנחנו לך. שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו. מגן ישענו אתה הוא לדור נדור:
נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסין שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך
שבכל עת. ערב ובקר וצהריים:
השוב כי לא כלו רחמיך. והמרחם פי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:
מודים דרבנן:

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי כל בשר. יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול
והקדוש. על שהחייטנו וקיימתנו. פן תחינו ותקימנו. ותאסוף גליותינו למצרות קדשך. לשמור חקיך. ולעשות רצונך. ולעבדך בלבב
שלם. על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:
בחנוכה ובפורים דמוקפין אומרים זה:
ועל כלם ותברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:
וכל חיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה:
ברוך אתה יהוה. השוב שמך ולך נאה להודות:
ברכת כהנים:

אלהינו ואלהי אבותינו. ברבנו בברכה המשלשת בתוכה הכתובה על ידי משה עבדך. האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך.
פאמור:
ברכך יהוה וישמךך:
אר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
והש"ץ ממשיך "שים שלום":
אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם - כהנים:
והכהנים מברכים:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן, וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

ברכה וישמךך:
אר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
והש"ץ ממשיך "שים שלום":
אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם - כהנים:
והכהנים מברכים:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן, וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

ברכה וישמךך:
אר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
והש"ץ ממשיך "שים שלום":
אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם - כהנים:
והכהנים מברכים:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן, וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

ברכה וישמךך:
אר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
והש"ץ ממשיך "שים שלום":
אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם - כהנים:
והכהנים מברכים:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן, וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

ברכה וישמךך:
אר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
והש"ץ ממשיך "שים שלום":
אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם - כהנים:
והכהנים מברכים:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן, וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

ברכה וישמךך:
אר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
והש"ץ ממשיך "שים שלום":
אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם - כהנים:
והכהנים מברכים:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן, וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

ברכה וישמךך:
אר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
והש"ץ ממשיך "שים שלום":
אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם - כהנים:
והכהנים מברכים:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן, וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

ברכה וישמךך:
אר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
והש"ץ ממשיך "שים שלום":
אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם - כהנים:
והכהנים מברכים:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן, וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

ברכה וישמךך:
אר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
והש"ץ ממשיך "שים שלום":
אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם - כהנים:
והכהנים מברכים:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן, וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

ברכה וישמךך:
אר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
והש"ץ ממשיך "שים שלום":
אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם - כהנים:
והכהנים מברכים:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן, וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

ברכה וישמךך:
אר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
והש"ץ ממשיך "שים שלום":
אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם - כהנים:
והכהנים מברכים:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן, וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

ברכה וישמךך:
אר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
והש"ץ ממשיך "שים שלום":
אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם - כהנים:
והכהנים מברכים:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן, וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

יברכהך יהוה וישמךך :

והצבור עונים :

אמן :

זאר יהוה פניו אליך ויחנך :

והצבור עונים :

אמן :

ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום :

והצבור עונים :

אמן :

הקהל - אדיר במרום שוכן בגבורה אטה שלום ושמן שלום. יהי רצון שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל. חיים וברכה למשמרת שלום :

שים שלום טובה וברכה. חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך. פי באור פניך נתת לנו יהוה אל הינו תורת חיים ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיילים ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ויבטל שעה בשלומך :

ברוך אתה יהוה. המברך את עמו ישראל בשלום :

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגואלי :

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ובמצותיך תרדף נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפור עצתם וקלקל מחשבתם :

עשה למען שמך. עשה למען מינך. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידיך השועה מינך וענני :

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגואלי :

עשה שלום (בש"ת השלום) במרומיו. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן :

יהי רצון מלפניך יהוה אל הינו ואלהי אבותינו. שייבנה בית המקדש במהרה כמינינו. ותן חלקנו בתורתך :

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות :

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים קדמוניות :

קדיש תתקבל :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן :

בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן :

יהא שמה רבא מברך לעלם וילעלמי עלמא :

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא. אמן :

לעלא (בש"ת לעלא לעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן :

תתקבל עלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמא, ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמא וחיים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן :

עושה שלום (בש"ת השל' וס) במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

קנה אל יהוה. חזק ויאמן לך. וקנה אל יהוה :

אין קדוש פיהנה. פי אין בלתיך. ואין צור כאל הינו :

פי מי אלוה מבלעדי יהוה. ומי צור זולתי אל הינו :

אין כאל הינו. אין באדונינו. אין כמלכנו. אין כמושיענו. מי כאל הינו. מי כאדונינו. מי כמושיענו. נודה לאל הינו. נודה לאדונינו. נודה למלכנו. נודה למושיענו. ברוך אלהינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו. אטה הוא אלהינו. אטה הוא אדונינו. אטה הוא מלכנו. אטה הוא מושיענו. את קט' רת הסמים :

פטום הקטרת. הצרי והצפרן. החלבנה. והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה. מור. וקציעה. שבלת נרד. וכרפום. משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמן תשעה. ברית פרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורגן עתיק. מלח סדומית רובע. מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר. אף כפת הירדן כל שהוא. ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מפל סמניה חייב מיתה :

רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. ברית פרשינה ששפין בה את הצפרן. כדי שתהא נאה. יין קפריסין ששורין בו את הצפרן. כדי שתהא עזה. ואלא מי רגלים רפין לה. אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד :

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש :

ביום הראשון היו אומרים. ליהנה הארץ ומלואה תבל ויושבי בה :

בשני היו אומרים. גדול יהנה ומהלל מאד בעיר אל הינו הר קדשו :

בשלישי היו אומרים. אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט :

ברביעי היו אומרים. אל נקמות יהנה אל נקמות הופיע :

בחמישי היו אומרים. הרנינו לאלהים עוננו הריעו לאלהי יעקב :

בששי היו אומרים. יהנה מלך גאות לבש לבש יהנה עז התאזר אף תפון תבל כל תמוט :

בשבת היו אומרים. מזמור שיר ליום השבת. מזמור שיר לעתיד לבא ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים :

תנא רבי אליהו. כל השונה הלכות בכל יום. מבטח לו שהוא בן עולם הבא. שנאמר, הליכות עולם לו. אל תקרי הליכות אלא הלכות :

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר, וכל בניך למודי יהנה ורב שלום בניך :

אל תקרי בניך. אלא בוניך. שלום רב לאהבי תורתך. ואין למו מכשול :

יהי שלום בחילך. שלנה בארמנותיך :

למען אחי ורעי. אדברה נא שלום בך :

למען בית יהנה אל הינו אבקשה טוב לך :

יהנה עז לעמו וכן. יהנה וברך את עמו בשלום :

קדיש דרבנן :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן :

בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן :
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי :

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן :

על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון. ועל כל מאן דעסקין באורייתא. די באתרא קדישא הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמין וחיין אריכין ומיוני רויחי ופרקנא מן קדם אבוהון דבשמיא וארעא ואמרו אמן :
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן :

עושה שלום במרומיא הוא יעשה ברכתיו שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :
עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו פהם וגורלנו ככל המונם. שהם משפתחים להכל נריק ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו פורעים ומשפתחים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים מפעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אל הינו. אין עוד. אמת מלכנו. אפס זולתו. כפתוב בתורתו :

וידעת היום והשבת אל לבבך. כי יהנה הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת. אין עוד :
על כן נקוה לך יהנה אל הינו לראות מהרה בתפארת ענך. להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים פרות ופרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברך. תשבע כל לשון. לפניך יהנה אל הינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד. כפתוב בתורתך. יהנה ימלך לעולם ועד :

ונאמר. והנה יהנה למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יהנה אחד ושמו אחד :

אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא :

עצו עצו ותפור. דברו דבר ולא יקום. כי עמנו אל :

ועד זקנה אני הוא. ועד שיבה אני אסבל. אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט :

קדיש יתום :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן :

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא (בש"ת לעלא לעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן :

עושה שלום (בש"ת השלום) במרומיא הוא ברכתיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

שיר של יום :

היום יום שבת קודש שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

מזמור שיר ליום השבת :

טוב להודות ליהנה. ולזמר לשמך עליון :

להגיד בבוקר חסדך. נאמונתך בלילות :

עלי עשור ועלי נבל. עלי הגיון בכנור :

כי שמחתני יהנה בפעלך. במעשי ידיך אכנן :

מה גדלו מעשיך יהנה. מאד עמקו מחשבתך :

איש בער לא ידע. וכסיל לא בין את זאת :

בפרח רשעים כמו עשב. ויצאו כל פעלי און. להשמדם עדי עד :

ואתה מרום לעולם יהנה :

כי הנה איביך יהנה. כי הנה איביך יאבדו. יתפרדו כל פעלי און :

ותרם כראים קרני. בלתי בשמן רענן :

ותבט עיני בשורי. בקמים עלי מרעים תשמענה אזני :

צדיק פתמר יפרח. כארו בלבנון ישגה :

שתולים בבית יהנה. בחצרות אל הינו יפריחו :

עוד ינובון בשיבה. דשנים ורעננים יהיו :

להגיד כי ישר יהנה. צורי ולא עולתה בו :

ק"י :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן :

בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן :
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי :

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא. אמן :

לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן :

עושה שלום במרומיא הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

מנחה לשבת :

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללך סלה :

אשרי העם שפכה לו. אשרי העם שיהנה אל הינו :

תהלה לנוד. ארוממן אלוהי המלך. ואברכה שמך לעולם ועד :

בכל יום אברכך. ואהלה שמך לעולם ועד :

גדול יהנה ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר:
דור לדור ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו:
הדר כבוד הונך. ודברי נפלאתיך אשיחה:
ועוזו נוראתיך יאמרו. וגדלתך אספרינה:
זכר רב טובך יביעו. וצדקתך ירננו:
חנון ורחום יהנה. אך אפים וגדל חסד:
טוב יהנה לכל. ורחמי על כל מעשיו:
יודוך יהנה כל מעשיך. וחסידיך יברכיכה:
כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו:

להודיע לבני האדם גבורתי. וכבוד הדר מלכותו:
מלכותך מלכות כל עולמים. וממשלתך בכל דור נדר:
סומך יהנה לכל הנפלים. וזוקף לכל הפופים:
עיני כל אליך ישברו. ואתה נותן להם את אכלם בעתו:
פוחח את ידך. ומשביע לכל חי רצון:

צדיק יהנה בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו:
קרוב יהנה לכל קראיו. לכל אשר יקראהו באמת:
רצון יראיו יעשה. ואת שועתם ישמע ויושיעם:
שומר יהנה את כל אהביו. ואת כל הרשעים ישמיד:
תהלת יהנה ידבר פי. ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
ונאנחנו נברך יה מעתה ועד עולם. הללויה:
ובא לציון גואל ולשבי פשע ביצקב. נאם יהנה:

ונאני זאת בריתי. אותם אמר יהנה. רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך. לא ימושו מפניך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך. אמר יהנה.
מעתה ועד עולם:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל. וקרא זה אל זה ואמר:
קדוש. קדוש. קדוש יהנה צבאות. מלא כל הארץ כבודו:

ומקבלין דין מן דין. ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה. קדיש על ארעא עובד גבורתה. קדיש לעלם ולעלמי עלמא. יהנה
צבאות. מלא כל ארעא זיו יקרה:
ותשאני רוח. ואשמע אחרי קול רעש גדול:

ברוך כבוד יהנה ממקומו:
ונטלתי רוחא. ושמעית בתרי קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין:
ברוך יקרא דיהנה מאתר בית שכינתה:

יהנה ימלך לעולם ועד:
יהנה. מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמא. יהנה אלהי אברהם יצחק וישׂראל אבותינו. שמרה-ואת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך.
והכן לבכם אליך:

והוא רחום. וכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפוי. ולא יעיר כל חמתו:
פי אתה אדני טוב וסלח. ורב חסד לכל קראיך:

צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:
תתן אמת ליצקב. חסד לאברהם. אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

ברוך אדני יום יום יצמס לנו. האל ישועתנו סלה:
יהנה צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יצקב סלה:

יהנה צבאות אשרי אדם בטח בך:
יהנה הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו:

ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו. והבדילנו מן התועים. ונתן לנו תורת אמת. ונחיי עולם נטע בתוכנו. הוא יפתח לבנו בתורתו. וישם
בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם. למען לא ניגע לריק ולא נגד לבהלה:

יהי רצון מלפניך יהנה אלהינו ואלהי אבותינו. שישמר חקיך בעולם הזה. ונזפה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני מות המשחית
ולחיי העולם הבא. למען זמריך כבוד ולא ידם. יהנה אלהי לעולם אודך:

ברוך הגבר אשר יבטח ביהנה. והנה יהנה מבטחו:
בטחו ביהנה צדי עד. פי בנה יהנה צור עולמים:

ויבטחו בך יודעי שמך. פי לא עזבת דרשיך יהנה:
יהנה חפץ למען צדקי. יגדיל תורה ויאדיר:

תגדל ויתקדש שמה רבא. אמן:
בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישׂראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא:
תברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא (בשׂת לעלא לעלא מפל) מן כל

ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמין בעלמא. ואמרו אמן:
ונאני תפילתי לך יהנה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישׂעך:

וקורין ג' גברי בפרשת שבוע הבא ואפילו ביו"ט שחל בשבת. ואין אומרים קדיש אחר קריאת התורה:
כשפותחין את הארון הקודש אומרים זה:

ויהי בנסע הארץ ויאמר משה. קומה יהנה ונפצו אביך. ויגסו משנאיך מפניך:
פי מציון תצא תורה. ודבר יהנה מירושלים:

ברוך שנתן תורה לעמו ישׂראל בקדשתו:

ברוך שמה דמרא עלמא. ברוך כתרך ואתרך. יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם. ופירקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך. ולאמטויי לנא מטוב נהורך ולקבל צלותנא ברחמיך. יהא רענא קדמך דתורין לן חייך בטיבו. ולהוי אנא פקידא בגו צדיקנא. למרחם עלי ולמנטר יתי ונת כל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא. אנת הוא שליט על כלא. אנת הוא דשליט על מלכיא. ומלכותא דילך היא. אנא עבדא דקודשא ברוך הוא דסגידנא קמה ומקמי דיקר אוריתה בכל עזן ועדן. לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא באלקא דשמיא. דהוא אלקא קשוט ואוריתה קשוט ונביאהי קשוט. ומסגא למעבד טבון וקשוט. בה אנא רחיץ. ולשמה יקירא קדישא אנא אמר תשבחן. יהא רענא קדמך דתפתח לפאי באוריתא. ותשלים משאלין דלכאי ולכא דכל עמך ישראל. לטב ולחייך ולשלם:

חזן - גדלו ליהנה אתי ונרוממה שמו יחדו:

קהל - לך יהנה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההודו פי כל בשמים ובארץ:

לך יהנה הממלכה והמתנשא לכל לראש:

רוממו יהנה אלהינו והשתחויו להדם רגליו קדוש הוא:

רוממו יהנה אלהינו והשתחויו להר קדשו פי קדוש יהנה אלהינו:

אב הברחמים הוא ירחם עם צמוסים ויזכר ברית איתנים. ויציל נפשותינו מן השעות הרעות. ויגער ביצר הרע מן הנשואים. ויחן אותנו לפליטת עולמים. וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

סדר ברכת התורה:

העולה מברך:

ברכו את יהנה המברך:

והקהל עונין:

ברוך יהנה המברך לעולם ועד:

והעולה חוזר ואומר:

ברוך יהנה המברך לעולם ועד:

ואח"כ מברך:

ברוך אתה יהנה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה יהנה נותן התורה:

כשמתחיל הקורא לקרות יסיר העולה את ידו השמאלית מהס"ת ותשאר ימינו לבדה אחזת בס"ת כל זמן הקריאה. וגם הוא יקרא בלחש עם הקורא מלה במלה. ואחר הקריאה גולל ומברך:

אחר קריאת התורה מברך העולה:

ברוך אתה יהנה אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו. ברוך אתה יהנה נותן התורה:

כשמגביהין הס"ת אומרים:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יה' נה ביד משה:

כשמחזירין הספר תורה להיכל אומרים זה:

חזן - יהללו את שם יהנה פי נשגב שמו לבדו:

קהל - הודו על ארץ ושמים:

ויקם קנן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

לדוד מזמור. ליהנה הארץ ומלואה. תבל וישבי בה:

פי הוא על ימים וסדה. ועל נהרות וכווננה:

מי יעלה בהר יהנה. ומי יקים במקום קדשו:

נקי כפים ובר לבב. אשר לא נשא לשנא נפשי ולא נשבע למרמה:

ישא ברכה מאת יהנה. ויצדקה מאלהי ישעו:

זה דור דרשיו. מבקשי פניך יעקב סלה:

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם. ויבוא מלך הכבוד:

מי זה מלך הכבוד. יהנה עזו וגבור. יהנה גבור מלחמה:

שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם. ויבא מלך הכבוד:

מי הוא זה מלך הכבוד. יהנה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

כשמכניסים הס"ת להיכל אומרים זה:

ויבנחה יאמר. שויבה יהנה רבבות אלפי ישראל:

קומה יהנה למנוחתך. אתה נארוץ עזך:

כהניך ולבשו צדק. וחסידך ירננו:

בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך:

פי לקח טוב נתתי לכם. תורתי אל תעזבו:

עץ חיים היא למחזיקים בה. ותמכיה מאשר:

דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום:

השיבנו יהנה אליך ונשובה. חדש ימינו בקדש:

הש"ן אומר חצי קדיש:

תגדל ויתקדש שמה רבא. אמן בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה בתיכון ובימיכון ויחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן:

הא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא:

תברך וישפח ויתפאר ויתורם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה קדשא ברוך הוא. לעלא (בש"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושיקתא תשבחתא ונתמתא דאמין בעלמא. ואמרו אמן:

פי שם יהנה אקרא הו ג' דל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל. וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה. מגן אברהם: אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע: בקיץ מוריד הטל: מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקיים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה מחיה המתים: (קדושה בחזרת הש"ץ: נקדש את שמך בעולם. כשם שמקדישים אותו בשמי מרום. כפתוב על יד נביאך: וקרא זה אל זה ואמר: קו"ח - קדוש. קדוש. קדוש יהוה צבאות. מלא כל הארץ כבודו: חזן - לעצמתם ברוך יאמרו: קו"ח - ברוך כבוד יהוה ממקומו: חזן - ובדברי קדשך כתוב לאמר: קו"ח - ימלך יהוה לעולם. אל הין ציון לדר נדר. הללויה: לחזן - לדור ודור נגיד גדלך ולגצת נצחים קדשתך נקדיש. ושבתך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יהוה האל הקדוש: אתה קדוש ושמן קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך אתה יהוה האל הקדוש: אתה אהד ושמן אחד ומי פעמך ישאל גוי אחד בארץ. תפארת גדלה ועטרת ישועה יום מנוחה וקדשה לעמך נתת. אברהם יגל יצחק ירנן יעקב ויבניו ינוחו בו. מנוחת אהבה ונדבה. מנוחת אמת ונאמנה. מנוחת שלום ושלנה והשקט נבטח מנוחה שלמה שאתה רוצה בה. יפריו בניך וידעו כי מאתך היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו את שמך: אלהינו ואלהי אבותינו. רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטיבך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה ובכרצון שבתות קדשך ויניחו בם ישאל מקדשי שמך: ברוך אתה יהוה מקדש השבת: רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לרביב ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל בכרצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה. המתזיר שכינתו לציון: מודים אנחנו לך. שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו. מגן ישענו אתה הוא לדור ודור: נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסיך שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהריים: השוב כי לא כלו רחמיך. והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך: מודים דרבנן: מודים אנחנו לך. שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי כל בשר. יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמן הגדול והקדוש. על שהחייטנו וקיימתנו. פן תחינו ותקימנו. ותאסוף גליותינו למצרות קדשך. לשמור חקיך. ולעשות רצונך. ולעבדך בלבב שלם. על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות: ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם ועד: וכל חיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יהוה. השוב שמך ולך נאה להודות: שים שלום טובה וברכה. חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו פלנו כאחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך: ברוך אתה יהוה. המברך את עמו ישראל בשלום: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגואלי: אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ובמצותיך תרדף נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך. עשה למען מינך. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצו ידידיך הושיעה מינך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגואלי: עשה שלום (בש"ת השלום) במרומו. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ונאמר אמן: יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה כמינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה פימי עולם וכשנים קדמוניות: וערכה ליהנה מנחת הודיה וירושלים. פימי עולם וכשנים קדמוניות: בימים שא"א בו תחנון בחול וכן בד' פרשיות אין אומרים צדקתך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדולות אלהים מי כמוך: צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה:

קדיש תתקבל :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן :

בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן :
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא :

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא. אמן :

לעלא (בש"ת לעלא לעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן :

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמיא, ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן :

עושה שלום (בש"ת השל' וס) במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם. שהם משתחוים להכל נריק ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו פורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו

בגבהי מרומים. הוא אל הינו. אין עוד. אמת מלכנו. אפס זולתו. כפתוב בתורתו :

וידעת היום והשבת אל לבבך. כי יהנה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד :

על כן נקוה לך יהנה אל הינו לראות מהרה בתפארת ענך. להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים פרות יפרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני כשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברך. תשבע כל לשון. לפניך יהנה אל הינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא

ולעולמי עד תמלך בכבוד. כפתוב בתורתך. יהנה ימלך לעלם ועד :

ונאמר. והנה ימלך למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יהנה אחד ושמו אחד :

קדיש יתום :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן :

בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן :
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא :

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא. אמן :

לעלא (בש"ת לעלא לעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן :

עושה שלום (בש"ת השל' וס) במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

תפלת ערבית לחול ולמוצאי שבת ויו"ט :

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו :

יהנה הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו :

חזן :

ברכו את יהנה המברך :

קהל וחזן :

ברוך יהנה המברך לעולם ועד :

ברוך אתה יהנה. אל הינו מלך העולם. אשר בדברו מעריב ערבים. בחכמה פותח שערים. ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים. ומסדר את הכוכבים במשמורותיהם בקיע כרצונו. בורא יום ולילה. גולל אור מפני השך וחשך מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה. ומבדיל בין יום ובין לילה. והנה צבאות שמו :

אל חי וקיים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד :

ברוך אתה יהנה. המעריב ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצוות חקים ומשפטים אותנו למדת. על כן יהנה אל הינו בשכבנו ובקימנו נשיח בחקיך. ונשמח בדברי תורתך ובמצוותיך לעולם ועד :

כי הם חיינו וארץ מינו ובהם נהגה יומם ולילה :

ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים. ברוך אתה יהנה. אוהב עמו ישראל :

יחיד אומר :

אל מלך נאמן :

שמע ישראל. יהנה אל הינו. יהנה אחד :

בלחש :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבת את יהנה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך :

והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום. על לבבך :

ושונתם לבניך ודברתם בם. בשבתך בבייתך ובלכתך בדרכך ובשכבך ובקומך :

וקשרתם לאות על ידך. והיו לטופת בין עיניך :

וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי. אשר אנכי מצוה אתכם היום. לאהבה את יהנה אלהיכם ולעבדו. בכל לבבכם ובכל נפשכם :

ונתתי מטר ארצכם בעתו. יורה ומלקוש. ואספת דגנך ותיירשך ויצהרך :

ונתתי עשב בשדך לבהמתך. ואכלת ושבעת :

השמרו לכם פן יפתה לבבכם. וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם :

וחרה אף יהנה בכם. ועצר את השמים ולא יהיה מטר. והאדמה לא תתן את יבולה. ובאבתם מהרה מעל הארץ הטובה. אשר יהנה נתן לכם :

ושמתם את דבכי אלה על לבבכם ועל נפשכם. וקשרתם אותם לאות על ידכם. והיו לטופת בין עיניכם :

ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם. בשבתך בבייתך. ובלכתך בדרכך. ובשכבך ובקומך :

וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיַמֵּי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתַתּ לָהֶם. כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר :

דַּבֵּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם. וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם. וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֹּהֵן פִּתִּיל תְּכֵלֶת :

וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית. וּרְאִיתֶם אֹתוֹ. וּזְכַרְתֶּם אֵת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם. וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְכַבֵּדְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם. אֲשֶׁר אִתְּם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם :

לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֵת כָּל מִצְוֹתַי. וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם :

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

אָמַת :

הַחֹזֵן חוֹזֵר וְאוֹמֵר :

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמַת :

וְאָמוּנָה כָּל זֹאת נִקְיָם עֲלֵינוּ. כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ. וְנִאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ :

הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִים. מִלְּכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִמוֹ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ :

הַעוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר. נִסִּים וּנְפִלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בַחַיִּים. וְלֹא נִתֵּן לְמוֹט רְגֵלְנוּ :

הַמְדַרְכֵּנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וְיָרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ :

הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה. אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם. הַמַּמְכָּה בְּעַבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם :

הַמַּעֲבִיר בְּנֵינוּ בֵּין גְּזְרֵי יַם סוּף. אֵת רוֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. וְכִּי גְבוּרָתוֹ. שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ :

וּמְלֻכוֹתוֹ בְּרִצּוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כָלָם :

מִי כַמֶּכָּה בְּאֵלִים יְהוָה. מִי כַמֶּכָּה נֶאֱדָר בַּקֶּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה פֶלֶא :

מְלֻכוֹתֶיךָ רַאיוּ בְּנֵיךָ. בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֵלֵי עָנּוּ. וְאָמְרוּ :

יְהוָה יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעַד :

וְנִאֲמַר. כִּי פָדָה יְהוָה אֵת יַעֲקֹב. וְגָאֵל מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. גָּאֵל יִשְׂרָאֵל :

הַשֹּׁפֵיבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנָיו לְחַיִּים. וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמֶיךָ. וְתַקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶיךָ. וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ :

וְהִסֵּר מִעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעֵב וְיָגוֹן. וְהִסֵּר שִׁטָּן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצַל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מְלַךְ חַיּוֹן וְרַחוּם אַתָּה :

וְשִׁמּוֹר צִאתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד :

תִּגְדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אֲמֵן :

בְּעֹלָמָא דֵּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מְלֻכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְנָא קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עֲלְמַיָּא :

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַומֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. לְעֹלָא מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְאַמֵּינָן בְּעֹלָמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן :

אֲדִנֵּי שְׁפִתֵי תַפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבָרְהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֵלֵהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת. וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מַגֵּן אֲבָרְהָם :

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדִנֵּי. מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

בַּקִּיץ - מוֹרִיד הַטָּל :

מְכַלְכֵל חַיִּים בַּחֲסֵד. מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. רוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵם אָמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ. מְלַךְ מֵמִית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מַחִיָּה הַמֵּתִים :

קְדוּשָׁה בַחֲזַרְתָּ הַשָּׁמַיִם :

נְקַדֵּשׁ אֵת שְׁמֶיךָ בְּעוֹלָם. כְּשֵׁם שְׁמֵיכֶם אֲתוֹ בְּשִׁמֵי מְרוֹם. כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ :

וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :

קו"ח - קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת. מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

חֹזֵן - לְעַמְתֶּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ :

קו"ח - בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ :

חֹזֵן - וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר :

קו"ח - יִמְלֶךְ יְהוָה לְעוֹלָם. אֵל הַיּוֹן צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר. הַלְלוּיָהּ :

לְחֹזֵן - לְדוֹר וָדוֹר נְגִידֵי גְדֻלָּתְךָ וְלְנִצְחֵי נִצְחִים קְדֻשָּׁתְךָ נְקֻדֵּשׁ. וְשִׁבְחֶיךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעַד. כִּי אֵל מְלַךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת. וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בִּינָה :

במוצאי שבת ויו"ט אומרים זה, ואם שכח אינו חוזר:

אתה חוננתנו למדע תורתך. ותלמדנו לעשות חקי רצונך. ותבדל יהנה אלהינו בין קדש לחל. בין אור לחשך. בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי המעשה. אבינו מלפני החל עלינו הימים הבאים לקראתנו לשלום. חשובים מפל חטא. ומנקים מפל עון. ומדברים ביראתך: ו

חננו מאתך דעה בינה והשכל ברוך אתה יהנה. חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבונו מלפניו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יהנה. הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלפנו כי פשענו. כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יהנה. חונן המרבה לסלח:

ראה בעינינו. וריבה ריבנו. ונאלנו מהרה למען שמך. כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יהנה. גואל ישראל:

רפאנו יהנה ונרפא. הושיענו ונושעה פי תהלתנו אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו. כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יהנה. רופא חולי עמו ישראל:

הרוצה להתפלל בעד החולה יאמר כאן תחנה זו:

יהי רצון מלפניך יהנה אלהי ואלהי אבותי. שתשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים. רפואת הנפש ורפואת הגוף לחולה (פכ"פ) בתוך שאר חולי ישראל:

אל מלך וכו':

ברך עלינו יהנה אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה. ותן (בקצין - ברכה) על פני האדמה ושבענו מטיבה. וברך שנתנו בשנים הטובות. ברוך אתה יהנה. מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ גליותינו. וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ. ברוך אתה יהנה. מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיב שופטנו ככראשונה ויועצנו כבתחלה. והסר ממנו גון ונאנחה. ומלך עלינו אתה יהנה לבדך בחסד וברחמים. וצדקנו במשפט. ברוך אתה יהנה. מלך אוהב צדקה ומשפט:

ולמלשינים אל תהי תקוה. וכל הרשעה כרגע תאבד. וכל אויבי עמך מהרה יפרתו. והזדים מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכניע במהרה בימינו. ברוך אתה יהנה. שובר אויבים ומכניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים. ועל זקני עמך בית ישראל. ועל פליטת סופריהם. ועל גרי הצדק. ועליו. יהמו רחמיך יהנה אלהינו. ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת. ושים חלקנו עמם לעולם ולא נבוש פי כן בטחוננו. ברוך אתה יהנה. משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב. ותשפן בתוכה כאשר דברת. ויבנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם. וכסא דוד מהרה לתוכה תכין: ברוך אתה יהנה. בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו תרום בישועתך. כי לישועתך קוינו כל היום. ברוך אתה יהנה. מצמיח קרן ישועה:

שמע קולנו. יהנה אלהינו חוס ורחם עלינו. וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה. ומלפניך מלפנו. ריקם אל תשיבנו:

כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יהנה. שומע תפלה:

רצה יהנה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל ברחון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחזיקה עינינו בשוכך לציון ברחמים:

ברוך אתה יהנה. המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יהנה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו. מגן ישענו אתה הוא לדור ודור:

נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסין שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהריים:

השוב כי לא כלו רחמיך. והמרחם פי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

מודים דרבנן:

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יהנה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי כל בשר. יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש. על שהחייטנו וקיימתנו. פן תחינו ותקימנו. ותאסוף גליותינו למצרות קדשך. לשמור חקיך. ולעשות רצונך. ולעבדך בלבב שלם. על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

ועל כלם ותברך ויתרומם שמך מלפנו תמיד לעולם ועד:

וכל חיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת. האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יהנה. השוב שמך ולך נאה להודות:

בחזרת התפלה יאמר הש"ץ כאן או"א וכו':

אלהינו ואלהי אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך. האמונה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך. כאמור:

ברכך יהנה וישמךך:

אך יהנה פניו אליך ויחנךך:

ישא יהנה פניו אליך וישם לך שלום:

והש"ץ ממשיך "שים שלום":

אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם - כהנים:

והכהנים מברכים:

ברוך אתה יהנה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן, ונצנו לברך את עמו ישראל באהבה:

ברכך יהנה וישמךך:

והצבור עונים:

אמן:

אך יהנה פניו אליך ויחנךך:

והצבור עונים:

אמן:

ישא יהנה פניו אליך וישם לך שלום:

והצבור עונים :

אָמַן :

הקהל - אדיר במרום שוכן בגבורה אתה שלום ושמן שלום. יהי רצון שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל. חיים וברכה למשמרת שלום :
לערבית :

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם פי אתה הוא מלך ארון לכל השלום טוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברב עז ושלום :

ברוך אתה יהוה. המברך את עמו ישראל בשלום :

יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגואלי :

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ובמצותיך תרדף נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם :

עשה למען שמך. עשה למען מינך. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצו ידיך הושיעה מינך וענני :

יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגואלי :

עשה שלום במרומו. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן :

יהי רצון מלפניך יהוה אל הינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה כמינו. ותן חלקנו בתורתך :

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות :

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם. כימי עולם וכשנים קדמוניות :

בחול אומר הש"ץ קדיש תתקבל ובמוצאי שבת ח"ק (ואם חל יו"ט בזה השבוע אין אומרים ויהי נועם והש"ץ אומר ק"ש) :
תפלת ערבית למוצאי שבת :

אומרים ויהי נועם מעומד. בבית האבל מתחילין יושב בסתר :

ויהי נעם אדני אל הינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו :

ישב בסתר בסתר עליון בצל שדי יתלונן :

אמר ליה זה מחסי ומצודתי. אלהי אבטח בו :

כי הוא יצילך מפח יקושי מדבר היות :

באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה. צנה וסחרה אמתו :

לא תירא מפחד לילה. מחץ יעוץ יומם :

מדבר באפל יהלך. מקטב ישוד צהרים :

יפל מצדך אלף ורובה מימינך. אליך לא יגש :

רק בעיניך תביט. ושלמת רשעים תראה :

כי אתה יהוה מחסי. עליון שמת מעונך :

לא תאנה אליך רעה. ונגע לא יקרב באהלך :

כי מלאכיו יצוה לך. לשמרך בכל דרכיך :

על כפיים ישאוניך. פן תגוף באבן רגלך :

על שחל נפתן תדרך. תרמס כפיר ותנין :

כי בי חשק נאפלטוהו. אשגבהו פי דע שמי :

יקראני ואענהו. עמו אנכי בצרה. אחלצהו נאכבדהו :

אנך ימים אשביעהו. וצראהו בישועתי :

אנך ימים אשביעהו. וצראהו בישועתי :

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל. וקרא זה אל זה ואמר :

קדוש. קדוש. קדוש יהוה צבאות. מלא כל הארץ כבודו :

ומקבלין דין מן דין. ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה. קדיש על ארעא עובד גבורתה. קדיש לעלם ולעלמי עלמאי יהוה צבאות. מלא כל ארעא זיו קרה. ותשאני רוח. נאשמע אחרי קול רעש גדול :

ברוך כבוד יהוה ממקומו :

ונטלתי ויחא. ושמעית בתרי קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין :

ברוך יקרא דיהוה מאתר בית שכינתה :

יהוה ימלך לעולם ועד :

יהוה. מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמאי. יהוה אל הי אברהם יצחק וישראל אבותינו. שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך. והקן לבכם אליך :

והוא רחום. וכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפו. ולא יעיר כל חמתו :

פי אתה אדני טוב וסלח. ורב חסד לכל קראיך :

צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת :

תמן אמת ליעקב. חסד לאברהם. אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :

ברוך אדני יום יום יעמס לנו. האל ישועתנו סלה :

יהוה צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה :

יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך :

יהוה הושיעה. המלך יעננו כיום קראנו :

ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו. והבדילנו מן התועים. ונתן לנו תורת אמת. נחיי עולם נטע בתוכנו. הוא יפתח לבנו בתורתו. וישם בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם. למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה :

יהי רצון מלפניך יהוה אל הינו ואלהי אבותינו. שישמר חקיך בעולם הזה. ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני מות המשיח ולחיי העולם הבא. למען זמריך כבוד ולא ידם. יהוה אל הי לעולם אודך :

ברוך הגבור אשר יבטח ביהוה. ויהי יהוה מבטחו :

בטחו ביהוה עדי עד. כי ביהוה יהיה צור עולמים :
בטחו ביהוה עדי עד. כי ביהוה יהיה צור עולמים :
ויבטחו בך יודעי שמך. כי לא עזבת דרשיך יהוה :
יהוה חפץ למען צדקו. יגדיל תורה נאדיר :
יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן :

בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. נאמרו אמן :
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא :

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא (בעשי"ת לעלא לעלא מפל) מן כל
ברכתא ושיבתא ושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. נאמרו אמן :
תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמיא, נאמרו אמן :
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל. נאמרו אמן :
עושה שלום (בעשי"ת השלום) במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל נאמרו אמן :
סדר ספירת העומר :

שכח לספור סופר ביום למחר בלי ברכה, שכח גם אז יספור בלילות הבאים בלי ברכה וטוב שאחר יוציא אותו בברכה :
הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ספירת העומר. כמו שכתוב בתורה. וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר
התנופה. שבע שבתות תמימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו תמימים יום. והקרכתם מנחה חדשה ליהוה :
ויהי נועם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו :
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר :
כ"ז אייר :

היום שנים וארבעים יום שהם ששה שבועות, לעמר :
ץ אלהינו יג"ל פז"ק מלכות שביסוד :
הרחמן. הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה במהרה ביימינו. אמן סלה :
למנצח בנגינות מזמור שיר :

אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה :
לדעת בארץ דרפך בכל גוים ישועתך :
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם :
ישמחו וירננו לאמים פי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה :
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם :
ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אל הינו :
יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ :
אנא בכח. גדלת ימינך. תתיר צרוכה :
אב"ג ית"ץ :

קבל רנת עמך. שגבנו טהרנו נורא :
קר"ע שט"ן :

נא גבור. דורשי יחודך. כבבת שמרם :
נג"ד יכ"ש :

ברכם טהרם. רחמם. צדקתך תמיד גמלם :
בט"ר צת"ג :

חסין קדוש. ברוב טובך. נהל צדקתך :
חק"ב טנ"ע :

יחיד גאה. לעמך פנה. זוכרי קדשתך :
יג"ל פז"ק :

שועתנו קבל. ושמע צעקתנו. יודע תעלומות :
שק"ו צי"ת :

בלחש - ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

רבנו של עולם. אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי לטהרנו מקלפותינו ומטומאותינו. כמו שכתבת בתורתך.
וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו
תמימים יום. כדי שישתהרו נפשות עמך ישראל מזחמתם :

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספירת העומר שספרתי היום יתקן מה שפגמתי בספיכה (השייך לאותו
הלילה). ונאשה ונאקדש בקדשה של מעלה. ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות ולתקן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו מפל
סיג ופגם. ולטהרנו ולקדשנו בקדשתך העליונה. אמן סלה :

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגוים הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם
וגורלנו ככל המונם. שהם משתחוים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע :

ונאנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ניוסד ארץ. ומושב קרו בשמים
ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד. אמת מלבנו. אפס זולתו. כפתיב בתורתו. וידעת היום ונחשבת אל לבבך. כי
יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד :

על פן נקנה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת ענך. להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים פרות פרתון. לתקן עולם במלכות שדי.
וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. כפירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל בךך. תשבע כל לשון. לפניך יהוה
אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר תנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא
ולעולמי עד תמלך בכבוד. כפתיב בתורתך. יהוה ימלך לעולם ועד :

וְנֹאמַר. וְהָיָה יְהוָה לְמִלְכָּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

ק"י:

אֵל תִּירָא מִפְּחַד פִּתְאֹם וּמִשְׁאֵת רָשָׁעִים כִּי תִבֹּא :

עֲצוּ עֲצָה וְתִפְּרוּ. דְּבַרְוּ דְבָר וְלֹא יָקוּם. כִּי עֲמַנּוּ אֵל :

וְעַד זְקֵנָה אָנִי הוּא. וְעַד שִׁיבָה אָנִי אֶסְבֵּל. אָנִי עָשִׂיתִי וְאָנִי אֲשָׂא וְאָנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹט :

קדיש יתום:

וְתִגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אֲמֵן :

בְּעֻלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻגְלָא וּבְזִמְנַן קָרִיב. וְאֲמַרו אָמֵן :

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא :

וְתִבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. לְעֻלְמָא (בְּעֻשֵׁי"ת לְעֻלְמָא מְכָל) מִן כָּל

בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאֲמִירָן בְּעֻלְמָא. וְאֲמַרו אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאֲמַרו אָמֵן :

עוֹשֵׂה שְׁלוֹם (בְּעֻשֵׁי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרו אָמֵן :

חזן:

בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרַךְ :

קו"ח:

בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד :